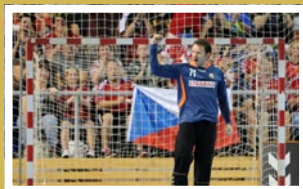

HANDBALL+

ŠLECHTA S HROMADOU HVĚZD

Ve skupině C na MS v Kataru jsou nakonec soupeři Čechů tři špičkové celky z Evropy.

HRBKOVÁ SI SPLNILA SEN

Nejlepší střelkyně interligy se stala další Češkou, která ochutnala svůdnost Ligy mistrů.

BARBORA RANÍKOVÁ

V Cannes se mi
spravilo zdraví

Číslo 2 - listopad/prosinec - sezona 2014/2015

novinky | rozhovory | reportáže | profily | historie | reprezentce

Victorious

Oficiální míč MS v házené Srbsko 2013

Dostupný ve velikosti 2
www.select-sport.cz

select@hhsportif.cz | 602 752 978

Kompletní přehled skladových zásob v ČR

HANDBALL+

2014/2015

OBSAH ČÍSLA:

TURNAJ, KTERÝ MUSÍ VRÁTIT DŮVĚRU

Nikdo nepochybuje, že to bude výjimečná událost - teď jde však o to, v jakém slova smyslu. Čeští házenkáři se po osmileté pauze vrací na světový šampionát, který navíc hostí Katar. A budme upřímní, lokalita hraje velkou roli: nejen proto, že se hráči a fanoušci podívají do exotické země, kde bude v lednu příjemně teplo; Katar je čím dál důležitějším hráčem v celosvětovém sportovním byznysu. Jednou tu bude i fotbalové mistrovství světa (možná i olympiáda) a házenkářský šampionát je prvním velkým zátěžovým testem pro ropné miliardáře, kteří si usmysleli, že ohromí planetu dokonale zinscenovanými megaakcemi.

Potud vše bez debat. Jenže MS v Kataru bohužel přitahuje pozornost i jinak a kdo má házenou rád, musí cítit rozpaky. Ano, jde o tahanice způsobené Mezinárodní házenkářskou federací IHF. Ostudné vyloučení Australanů, chachrování s divokými kartami pro nové účastníky z Německa, Islandu a Saúdské Arábie, které zatím nedává smysl nikomu kromě lidí okolo prvního muže

světové házené Hassana Moustafy... K tomu své přidal i samotný Katar: kvůli diplomatickým sporům, byť se oficiálně vyjádřily jinak, odstoupily týmy Bahrajnu a SAE. Když do této směsi přihodíte ještě fakt, že fotbalový šampionát v roce 2022 byl Kataru přidělen kulantně řečeno sporně, je výsledkem bolení hlavy a to, že házenkářský svátek bude opravdu pozorně sledovat velká část sportovního světa. A právě tady začíná možnost, jak udělat z problémů šanci, kterou lze využít. Házená nutně potřebuje pozitivní reklamu. Nutně potřebuje získat důvěru fanoušků i vlastní komunity, oně „široké házenkářské rodiny“, jak opakují nejen čeští reprezentanti. Nutně potřebuje ukázat, o jak krásný sport jde. Jakkoli má Katar své potenciální nevýhody, zároveň dává šanci k nebývalým zážitkům. Haly budou překrásné, servis dokonalý, záběry na mrakodrapy v Dauhá úchvatné. Věřím, že si v tom pořadatelé své splní, i když to možná bude v něčem drhnout.

Splní si své i házená? Snad nejsem přehnaný optimista, ale věřím tomu rovněž. Na turnaji se dají čekat špičkové výkony. Přeshlapy IHF poslaly na MS dva evropské celky navíc, což vzdor vší kontroverznosti pozvedává kvalitu. A dále: lednové termíny velkým šampionátům svědčí, hvězdy jsou rozehrané a zároveň ještě nestrhané zběsilým tempem sezony, které z nich v červnových reprezentačních termínech leckdy dělá mátohy.

Těšme se na krásné góly, skvělé zároky, tempo, rychlost, bojovnost a férovost. Na všechno, co činí házenou tak krásnou. Sport může ukázat, že umí převýšit nepříznivé okolnosti, to je pro MS úkol číslo jedna. K tomu po dlouhé době mohou přispět i Češi. Držme palce jim i celé házené.

MIROSLAV NĚMÝ, MF DNES

- 04 **ROZHOVOR ČÍSLA**
Barbora Raníková
- 11 **TÉMA ČÍSLA**
Reprezentační problém se jmenuje pravá spojka
- 16 **PROFIL KLUBU**
Slavoj Tachov
- 19 **NÁVRATY**
Ondřej Zdráhala opět obléká reprezentační dres
- 24 **PROFIL**
Dieudonné Mubenzem
- 29 **PREVIEW**
MS v házené v Kataru
- 34 **PREVIEW**
Soupeři Čechů na MS 2015
- 39 **OHLÉDNUTÍ**
První fáze kvalifikace MS žen
- 43 **ROZHOVOR**
Michaela Hrbková si zahrála Ligu mistrů
- 47 **PŘÍBĚH**
Prokleté vazy zradily švédský supertalent Oscara Carléna
- 52 **ČSH**
Postřehy Radka Bendla
- 55 **ČSH**
Rozhovor s Alešem Pospíšilem
- 58 **MLÁDEŽ**
České juniorky budou příští rok hrát o ME ve Španělsku
- 61 **PLZEŇSKÉ LEGENDY**
Radnice na ně nezapomíná
- 64 **PRAVIDELNÁ RUBRIKA**
My hrajeme taky

Ve třetím čísle sedmého ročníku Handball plus vás kromě jiného čeká:

- kompletní servis z MS v házené mužů v Kataru včetně hodnocení hráčů, Katarského deníku, profil nových šampionů a přehledu výsledků
- v rubrice Profil klubu navštívíme Tatran Litovel
- podíváme se, jak ligové týmy využívají zimní přestávku
- představíme vám nejlepší ženský klub současnosti Győr
- chybět nebude ani tradiční rubrika My hrajeme taky

V CANNES SE MI SPRAVILO ZDRAVÍ

Brankářka Barbora Raníková si zamilovala francouzský životní styl

Na reprezentační srazy už nejezdí z mistrovských Met. Brankářka Barbora Raníková doplatila ve velkoklubu na přetlak cizinek, po ukončení smlouvy musela uvolnit své místo. Novou práci našla o patro níž v Cannes, kde je maximálně spokojená. Stala se jasnou jedničkou týmu, chytá celé zápasy. A věří, že s týmem z festivalového města oslaví na konci sezony postup mezi francouzskou elitu. „Druhá liga je lepší než naše interliga,“ tvrdí dlouholetá opora národního týmu a nejlepší házenkářka Česka za rok 2012.

MICHAL KOŠTUŘÍK, deník SPORT

Co vězí za změnou působiště? Je pravda, že vám angažmá v Metách ukončilo bolavé koleno?

Nebylo to úplně kvůli tomu. Ale částečně to roli hrálo. V Metách jsem zažila Ligu mistrů, hrála tam náročná utkání, a to mému zdraví neprospívalo. Nechtěli to tam se mnou už ani řešit. Další sezonu v takovém zápahu, tempu a bez potřebné péče bych nevydržela. Ve Francii se navíc změnila pravidla, v kádru může být jen pět cizinek místo šesti. A já jsem byla jediná, které končila smlouva. Proto jsem nemohla zůstat. Bylo jasné, že se rozhodnou pustit mě. Ve Francii jsem chtěla zůstat, strašně se mi tam líbí.

Co především?

Je to krásná země, kde si rychle zvykne každý. Žije se tam úplně jinak než u nás. Francouzská riviéra je prostě úžasná. A máte-li být pět minut od pláže jako já, je to ještě lepší. Když není trénink, či zápas, mohu kdykoliv relaxovat, a to jde mému zdraví k duhu.

Ale jednou se vrátíte do rodného Písku, ne?

Určitě. Mám tam přitele, rodinu. Ale pořád ještě hraju házenou, nevěším ji na hřebík. Nejsem rozhodnutá, jestli se vrátím domů za rok, za dva. V červnu

mi končí smlouva, ale ještě jsme s klubem budoucnost neřešili. Ve Francii se tyhle věci většinou řeší v únoru, v březnu. Na to je čas.

Za přestupem do druholigového Cannes si stojíte?

Určitě. Koleno se dalo dohromady a Cannes má ambice postoupit do nejvyšší soutěže. Mám k tomu pomoci. Není to tak, že bych si tam šla odpočinout. Máme sice víc volna, nehrajeme poháry, ale pořád jsem v bráně šedesát minut jako v Metách. Zápasy jsou pro mě pořád stejné, možná že tréninky máme trošku lehčí.

.....

Druhá francouzská liga je lepší než naše interliga. Můžu to porovnat, protože jsem v ní dlouho hrála. Francouzská druhá liga je vyrovnanější, je v ní spousta cizinek. My máme v týmu hodně mladých hráček.

.....

Jak se vám daří?

Máme ambice na postup, stejně jako další dva týmy. Mezi námi se rozhodne. Jsme na tom všichni tři zhruba stejně. (rozhovor vznikl na konci listopadu - pozn. aut.) Sezona je dlouhá, ale zatím se daří. Mně se po přestupu spravil zdravotní stav, koleno drží. Druhá francouzská liga je lepší než naše interliga. Můžu to porovnat, protože jsem v ní dlouho hrála. Francouzská druhá liga je vyrovnanější, je v ní spousta cizinek. My máme v týmu hodně mladých hráček. Některé holky chodí do školy, další normálně pracují.

Máte jako profesionálka nabitější program než ostatní?

V družstvu je nás sedm profesionálek. Chodíme hodně na dětské kempy, na akce se sponzory. Představujeme náš tým. Takže je náš režim trochu jiný, než u holek, které studují a pracují.

Jak se daří krajance a spoluhráče Heleně Štěrbové?

Stala hlavním pilířem obrany. Sice má trochu problémy s koleny, ale poctivě trénuje a hraje zápasy. Daří se jí.

Je Cannes sportovní město?

Hraje se tam špičkový volejbal. Ostatní sporty tam moc nejsou, fotbal bohužel

skončil. Vím, že kdysi hrál za Cannes Jan Koller. Kdybychom postoupili do první ligy, bylo by to dobré. Přišla by určitě i podpora od města.

Prý jste se zamilovala do tamní přírody. Je to tak?

To je destinace, kde je život krásný. Jsem tam strašně spokojená. Celý jih je nádherný, Francouzská riviéra úžasná. Je tam hodně věcí k vidění. Mám to kousek do Nice, do St. Tropez, do Monaka. Tamní život je o něčem jiném, na cestování je i víc času. Další důvod mého přestupu bylo, že klubu podepsala Helča. Jsme jediné cizinky v týmu, ostatní hráčky jsou Francouzky. Jsem ve Francii rok a půl, líbí se mi tamní životní styl. Ale každopádně se jednou vrátím do Česka.

Už jste navštívila slavný filmový festival, který se koná každý rok v červnu?

Ten hlavní jsem ještě neviděla. Ale ve Festivalovém paláci se pořád něco děje. Moje první cesta vedla do St. Tropez na slavnou četnickou stanici, před níž jsem se samozřejmě nechala vyfotit. (úsměv) Je to malé městečko, kromě hradu a té stanice tam není moc k vidění.

BARBORA RANÍKOVÁ**Datum narození:**

12. března 1987 (27 let)

Post:

brankářka

Klub:

AS Cannes (2. francouzská liga)

Kariéra:

Písek, Olomouc, Mety (Fr., 2013-2014), Cannes (od léta 2014)

Na Mety vzpomínám ráda, zahrála jsem si Ligu mistrů. Přišla jsem tam jako třetí brankářka a když jsem byla zdravá, tak jsem chytala celé zápasy.

Helena Štěrbová přestoupila do Cannes kvůli příteli, házenkářskému reprezentantovi Miroslavu Jurkovi. Ten hraje za nedaleký St. Raphael. Takže spolu nebydlíte?

Oni bydlí v St. Raphael. Je to jen třicet minut po dálnici, takže se vidíme docela často. Navíc se každý den potkáme na tréninku. Ona po něm odjede za Mirou. Já se do St. Raphael občas jezďím dívat, jak hrají chlapi. To je krásná házená.

S Cannes se vám povede postoupit?

Máme výborný tým, zkušené i mladé hráčky. Myslím, že máme velké šance. Nevidím to tragicky, že jsem ve druhé lize. Když postoupíme, budu zase v první. Na Mety vzpomínám ráda, za-

hrála jsem si Ligu mistryň. Přišla jsem tam jako třetí brankářka a když jsem byla zdravá, tak jsem chytala celé zápasy. Bohužel přišlo zranění kolena z přetížení. Nikde ale není napsané, že se tam nevrátím.

Koleno vás omezovalo i na mistrovství světa, že?

Mohla jsem hrát tak na padesát procent svých možností. Trápila jsem se sama se sebou a vůbec jsem nemohla pomoci týmu. To mistrovství mi vůbec nevyšlo podle představ. Navíc jsem se na začátku března zase zranila. Měla jsem trhlinu v úponu.

Vidíte v národním týmu vaši nástupkyni?

„Máme výborné brankářky. Až já jednou skončím, tak mě určitě zastoupí.“

Co říkáte na konec kariéry vaší bývalé spoluhráčky a trenérky Lenky Černé?

Nepřekvapilo mě to.

Jak to? V interligovém Zlíně ukončila kariéru uprostřed sezony.

Ano, to není tak časté. Je za tím zdravotní stav. Tělo si prostě řekne, že nemůže pokračovat. Tak to chodí v každém sportu.

Budete taky chytat skoro do padesáti let?

Ne, ne. (krouť hlavou) Lenka je unikát, legenda. Myslím, že žádná jiná brankářka něco takového nedokáže. Ona je strašný dřič, má obrovské srdce. Pro házenou by udělala všechno, a proto to dotáhla tak daleko“

Před první fází kvalifikace o postup na MS 2015 vám pomáhal v Olomouci sportovní psycholog Michal Šafář, který mimo jiné spolupracuje se špičkovou tenistkou Petrou Kvitovou. Co vám sezení s ním dalo?

Bylo to super. Zamyslely jsme se nad tím, co je naším mottem a o co celému týmu jde. Každá hráčka má své osobní cíle, ale nám šlo o to najít cíl společný. Bereme to velmi pozitivně. Je to strašně fajn člověk a opravdu je vidět, že tomu hodně rozumí.

Jste ráda, že se zápasy s Litvou a s Azerbajdžánem hrály zrovna na Hané, kde jste strávila devět úspěšných let?

Samozřejmě. Mám tady spoustu známých, vzpomínek. Navíc na reprezentaci, na holky, na skvělou atmosféru se do Česka vždycky strašně těším. Nedostanu se sice domů do Písku, k mým nejbližším, ale spoluhráčky jsou mojí druhou rodinou. Neskutečně mě to nabije do další přípravy, do dalších zápasů.

VÝBUŠNÁ SÍLA

PRO DYNAMICKÉ
SÁLOVÉ SPORTY

Wave Steam 2

Wave Tornado 8

Wave Stealth 2

www.mizuno.term.cz

HLEDÁ SE PRAVÁ SPOJKA. ZN.: RYCHLE

Pokaždé, když se mu na přelomu září a října na displeji mobilního telefonu rozsvítilo číslo reprezentačního manažera Karla Nocara, lehce propadal nervozitě. Špatných zpráv už přece bylo dost, napadalo Jana Filipa, jednoho z koučů národního týmu... Lazaret, kterým český výběr na podzim prošel (a stále prochází), vážně připomíná hodně hořký příběh. A jedna kapitola v něm vyčnívá nad ostatní. Ta s názvem: „Ztráty na pravé spojce“.

ERVÍN SCHULZ, MF DNES

Jistě, fanouškům před blížícím se mistrovstvím světa v Kataru zatrnulo, už když se protáhla rekonvalescence hlavní české hvězdy Filipa Jíchy po nucené operaci. Stejně tak, když artroskopický zákrok na odhodové ruce podstoupil další ceněný šutér z bundesligy Pavel Horák. Jejich start na lednovém šampionátu by však neměl být ohrožen. To příběh levorukých střelců je smutnější. Jan Stehlík z francouzského St. Raphael, Hranický Martin Stržínek, Ladislav Brykner z druholigového německého Aue. Tři šikovní leváci na pravé spojce. A tři naprosto totožná zranění, která jim ukradla životní sportovní sen. Ruptura zkríženého vazů kolene, operace, dlouhých šest měsíců pauzy...

„Je to výjimečně smutná souhra okolností. Stejně zranění u tří hráčů, kteří nastupují na stejném postu. Kvalitních levých spojek je i tak hodně pomálu, teď je ta situace o to nepříjemnější,“ pokyvuje Karel Nocar. Dodnes si přesně pamatuje chronologii těch černých zpráv. „První se ozval Láďa Brykner, který se zranil během letní přípravy. Tři týdny na to volal Martin Stržínek a vzápětí Honza Stehlík, ty koleno zradilo v rámci přípravných zápasů.“

Konec velkého snu

Teď už jsou všichni po operaci a trpělivě vyhlížejí návrat. To je ale jen malá náplast. „Je to nepříjemné hlavně pro kluky samotné. Mají prakticky

po sezoně a léčení trvá hodně dlouho. Návrat navíc bývá obtížný, musí se na něm hodně pracovat, nic nepodcenit,“ nabádá český trenér Jan Filip. Dobře ví, že v první řadě jde o sportovní tragédii hráčů, až pak o jeho starosti. Dřeli, toužili vybojovat si nominaci na vrcholný házenkářský podnik, kam Česko proklouzlo po dlouhých osmi letech. Pro 31letého Stržíňka, 29letého Stehlíka i o čtyři roky mladšího Bryknera to mohla být premiéra na světovém turnaji. „S těmi hráči jsme v našich plánech počítali,“ přitakává Filip. Jenže tenhle sen se rozplynul. „Kluci mají naši největší podporu. Jde o to, aby nic neuspěchali a postupně se vrátili v plné síle,“ vzkazuje Nocar. Na prahu startu kvalifikace o Euro

2016 a jen pár měsíců před začátkem mistrovství světa v Kataru tak česká reprezentace stála před složitým úkolem. Komu dát šanci? Kdo může naskočit na pravé spojce? A zvládnou vůbec „náhradníci“ reprezentační úroveň? „Základ je nebrečet, nežehrat na osud. Každá taková situace přináší nové příležitosti. To je nová energie, nové výzvy,“ až vznešeně říká Nocar. A Filip doplňuje: „Otevřela se možnost pro další hráče. A třeba plzeňský Petr Linhart by šanci dostal v každém případě, i kdyby těch tří zranění nebylo. Řekl si o ni svými výkony v extralize.“ Takže vzhůru do boje! Jenže aby trablů nebylo málo, přišla brzy další komplikace. Když trenéři povolali tým na start evropské kvalifikace, na posledním tréninku před odletem do Francie si zranění přivodil další levák Tomáš Řezníček ze Zubří. Zkušený cestovatel, který se v létě po takřka deseti letech strávených v klubech ve Slovinsku, Španělsku, Makedo-

nii, Itálii a Francii vrátil domů, má být další alternativou na uvolněný post. Ale i na něj sáhla škaredá ruka osudu. Hned po dalších pár dnech, v polovině listopadu, ho nešetrně fauloval zlínský Indrák při krajském extraligovém derby. Jak jinak, odneslo to pravé koleno - natažený přední křížový vaz. Naštěstí se nepotvrdila hrozba, že je přetržený a Řezníček tak stále živí sen na velký návrat do národního týmu, za který si naposledy zahrál před dvěma lety. „Volali jsme si s trenéry, vyložil jsem jim situaci. Uvidíme, jak dlouho bude trvat rehabilitace. Když do konce prosince nesáhnu na balon, je pro mě reprezentace uzavřená. Nemůžu jet na sraz bez jediného tréninku,“ plánoval v listopadu Tomáš Řezníček v rozhovoru pro MF DNES.

V kvalifikaci zazářil Linhart

Ale zpět k Linhartovi. Vytáhlý šampion z Plzně může být pro zraněné par-

táky optimistickou nadějí. Však také hned poté, co se objevil v nominaci na duely s Francií a Makedonií, prohlásil: „Tuhle reprezentační šanci chci chytit pevně do rukou. Ale především všem klukům přeji brzké uzdravení. Moc dobře vím, čím si teď procházejí.“ Sám si totiž stejné zranění protřpěl před čtyřmi lety. Tehdy ho v bolestech odnesli ze hřiště hned v prvním ligovém kole, návrat se protáhl na celý rok. Nevzdal se a teď je blízko největší satisfakci. „Kvalifikační zápasy zvládl výborně. Na téhle úrovni to pro něj byla premiéra a potěšilo nás, jak odvázně si počínal. V útoku to je hráč, se kterým do budoucna počítáme,“ naznačuje Filip.

Linhart zazářil jak při vysoké porážce ve Francii, kde nastřílel osm branek, tak ve Zlíně při remíze s Makedonií. I tam byl se sedmi trefami nejlepším českým střelcem. „Jsem rád, že jsem trenérům vrátil důvěru, kterou mi dali. Neuvěřitelně mě to nakoplo, herní

sebevědomí ještě víc stouplo. Teď musím udělat všechno pro to, aby šla výkonnost pořád nahoru, nesmím dopustit klesající tendenci," uvědomuje si odchovananec Zruče nad Sázavou. Za rok 2008 byl vyhlášen Talentem extraligy. To se zdálo, že soupeře bude strašit v roli pravého křídla, tehdy si ho na testy dokonce vytáhl i německý Kiel. Jenže v Plzni se Linhart postupně přeškolil na ostrou spojku a tam se teď cítí nejlíp. „Bez chyby není nikdo, každý hráč má na čem pracovat. Potřebujeme, aby Petr ještě zapracoval na některých činnostech, což je hra jeden na jednoho a obranná fáze. Je potřeba, aby využil celý svůj potenciál. Určitě je na dobré cestě, za poslední rok a půl udělal obrovský posun," říká Filip.

Tři praváci na spojkách?

Je tedy jasnou volbou pro Katar? Ne, tuhle definitivu nikdo nevyřkne. „Ale dá se předpokládat, že alespoň dva

Podle reprezentačního trenéra Jana Filipa se tak otevřela nová možnost pro další hráče. A třeba plzeňský Petr Linhart by šanci dostal v každém případě, i kdyby těch tří zranění nebylo. Řekl si o ni svými výkony v extralize.

z trojice leváků z extraligy na šampionát pojedou. Ještě je čas, rozhodně závěr podzimu. Hlavně, ať zůstanou všichni zdraví a ať jim vydrží sportovní forma," přeje si Nocar. Dva ze tří. Takže Linhart, Řezníček... a? Radim Chudoba, snajpr z Karviné, nejlepší střelec nejvyšší soutěže. To je třetí do téhle party. „Stejně jako Linhart umí hrát i na pravém křídle. Je vždycky dobrý, když máte hráče, kteří mohou nastoupit na různých postech. A i Chudoba udělal za poslední dobu výkonnostní posun," tvrdí reprezentační kouč.

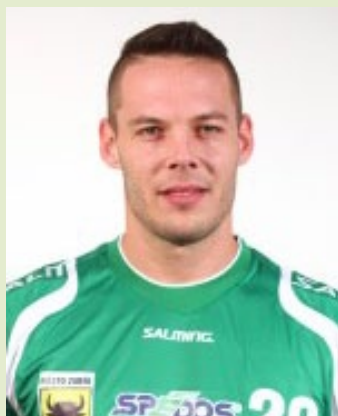
Navíc nesmíme zapomenout ještě na jednu variantu. A tou je hra se třemi praváky na spojkách. „I s touhle možností pracujeme. Ovšem v moderní házené je levák do souhry, do kombinace, plynulosti hry a celkové kontinuity velmi důležitý," reaguje Nocar. Recept, že i tak se dá soupeř rozebrat, nicméně dávají Francouzi. „Jistě, ti mají na pravé spojce praváka Fernandéze. Ale to je světový kalibr, výjimečný házenkář. Většina ostatních týmů volí hru s levákem. Ano, přijde úsek, kdy lze tu variantu využít, ale ne na celý zápas. I my budeme preferovat hru s levákem. Pokud to bude možné a pokud ti hráči budou schopní na téhle úrovni působit," konstatuje Filip

Širší nominace 28 hráčů, kteří se poperou o Katar, musí být odeslána do 15. prosince. Finální kádr pro šampionát oznámí trenéři po dvou přípravných utkáních s Německem (9. a 10. ledna 2015). „Je to otevřené. Chceme kluky vidět a je fér, aby dostali šanci. Nebudu se vyjadřovat k tomu, kdo z té trojice má největší šanci. My je bereme s tím, že šanci mají všichni, kteří budou v širší nominaci. Nikdo tam nebude do počtu, každý dostane příležitost se ukázat. Záleží na každém, jak se s tím popere a jak zapasuje do našeho konceptu," motivuje Filip.

Že všem zároveň přeje pevné zdraví, v kontextu předchozích týdnů a měsíců netřeba zdůrazňovat.

TRIO LEVÁKŮ, BOJUJÍCÍCH O KATAR

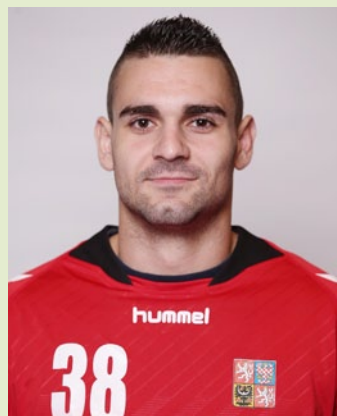
TOMÁŠ ŘEZNÍČEK

- 29 let (192 cm/104 kg)
- klub: HC Zubří
- v létě se po téměř deseti letech vrátil do klubu, kde vyrůstal. Hrál za slovinské Celje, Velenje, španělské Granollers, makedonské Skopje, italské Conversano či francouzské Istres. Na kontě má už 143 startů v národním týmu
- na začátku listopadu si po zákroku Indráka poranil koleno v utkání 10. kola extraligy proti Zlínu. Naštěstí se ukázalo, že vazy jsou pouze natažené, šance na jeho účast na MS v Kataru tak žije

PETR LINHART

- 24 let (194 cm/90 kg)
- klub: Talent M.A.T. Plzeň
- před pár lety si odchovance Zruče nad Sázavou, ještě coby pravé křídlo, na testy vytáhl z Plzně i německý gigant z Kielu, pak ale kariéru přibrzdilo vážné zranění kolena. Loni už z pozice ostré spojky Talentu výrazně pomohl k titulu
- za národní tým nastoupil v přípravných turnajích ke 12 zápasům, ale opravdový křest přišel až před pár týdny v kvalifikaci o EURO ve Francii a proti Makedonii. Vstřelil 15 branek, v obou zápasech byl nejlepším střelcem českého výběru

RADIM CHUDOBA

- 23 let (186 cm/85 kg)
- klub: Baník OKD Karviná
- karvinský odchovanec, nejlepší střelec extraligy. V prvních 12 kolech extraligy zvládl nastřílet 108 gólů, v říjnovém derby proti Frýdku-Místku si připsal hned 16 branek! Stejně jako Linhart dokáže alternovat na pravé spojce i na pravém křídle
- po zranění Řezníčka jej trenéři národního týmu povolali na kvalifikaci s Makedonií, ale na velkou premiéru ještě čeká. Prošel juniorskými i dorosteneckými výběry, i tam platil za výtečného střelce.

DRUHÁ LIGA ŽEN NEMUSÍ BÝT PRO TACHOV KONEČNOU

Historie ženské házené není příliš dávná, začala se psát až na počátku tohoto tisíciletí. „Předtím tady ale někdy v devadesátých letech fungovala mužská složka. Založil ji František Soukup, učitel, který pochází ze Štáhlav,“ zavzpomínal Miloslav Moulis, současný trenér druholigového týmu žen HC Slavoj Tachov a další štáhlavský rodák. „To já si ani nepamatuju, jsem tady až od roku 2001, kdy začínala současná generace“ doplnila předsedkyně oddílu Eleonora Herlíková.

ZDENĚK SOUKUP, iDNES.cz

U vzkříšení házené v Tachově tehdy stáli Milan Tábor, který byl léta hlavní hybnou silou celého oddílu, a Anna Daňková. „Myslím, že ani jeden z nich házenou nikdy nehrál. Proč si vybrali zrovna tento sport, netuším, ale byl tehdy velký zájem,“ připomněla Herlíková, která se ujala žezla předsedkyně právě po Milanu Táborovi.

Na první nábor přišlo tehdy před 13 lety více než třicet děvčat z ročníků 1991 až 1995, z nichž se vytvořila dvě družstva. I když některé z nich odpadly, řada tehdejších žaček to do-

táhla až do dnešního druholigového družstva. Jsou to Vladislava a Eliška Herlíkovy, Michaela Vrbová, Markéta Smoláková, Zdenka Sluková a brankářka Eliška Macáková. „Přestože se rozprchly, šly studovat na školy různě po republice. Házenou chtějí hrát pořád za Tachov, to nás těší,“ usmála se první žena klubu.

Jak postupně děvčata, která přišla na první nábor, stárla, tak přibývaly kategorie - starší žačky, dorostenky a před čtyřmi lety i poprvé ženy. „Dnes máme 98 členů,“ pochlubila se Herlíková. Dr-

tivou většinu tvoří ženy nebo dívky, výjimkou je několik trenérů a vedoucích, jasnou převahu má mládež. Tahle čísla potom dělají z tachovských házenkářek největší dívčí oddíl v okrese a takovou základnu jim mohou závidět i ve větších městech.

Ženy fungují v Tachově od sezony 2010-2011, kdy ještě většina hráček byla v dorosteneckém věku. A v té chvíli přišel do klubu i zkušený trenér Miroslav Moulis, který předtím vedl například interligový Cheb nebo prvoligovou Plzeň. V Tachově trénuje ženy

a měl na starost i dorostenky, ale ty letos soutěž nehrají.

Tým žen je jakousi výkladní skříň od dílu, ale tím nejdůležitějším zůstává výchova mládeže. „Chceme ale, aby už ty malé házenkářky viděly, kam až to mohou dotáhnout,“ naznačila Eleonora Herlíková.

A kam až to mohou dotáhnout? Tachov se nechce v budoucnu spokojit pouze s druhou ligou, jednou by se rád posunul o kategorii výš. „Neříkáme, že hned, protože současný tým potřebuje herně vyzrát a navíc máme poměrně úzký kádr. Ale výhledově, tak v horizontu dvou a tří let, bychom si na první ligu mohli troufnout. I když si musíme vzít v potaz i ekonomickou situaci,“ řekl trenér Moulis i přesto, že v předminulé sezoně už bylo k postupu hodně blízko. Tachov skončil druhý, těsně za běčkem Mostu.

V minulé sezoně byl Tachov, který pronásledovala zranění, až sedmý. Ale letos už se zase pohybuje na čele druhé ligy, kterou zatím suverénně vede

DHC-SVŠ Plzeň. Ve skupince pronásledovatelů je ale s Turnovem, Strakonci a Bělou pod Bezdězem i Tachov. „Netrénuju proto, abych byl desátý ve druhé lize,“ potvrdil tachovský kouč ambice. „Ale nechceme postupovat za každou cenu, abychom pak byli ve vyšší soutěži za otloukánky. Musí nastat správný čas.“

Tým z drsného pohraničí se ovšem potýká také s nezvyklým problémem. Většina hráček přes týden studuje v jiných městech. „Odchází tam už na střední školy, s tím je trochu problém, protože to je citlivý věk,“ upozorňuje Herlíková. I druholigový tým žen se tak v Tachově seje prakticky jen na pátečním tréninku. Jednou týdně se tedy připravuje ve Štáhlavech nebo Plzni, kde většina hráček studuje. „Navíc postupem času přišly do Tachova některé holky z Plzně. Nemá cenu, aby tedy všechny jezdily do Tachova na trénink. Snazší je, když za nimi cestuju já. V tomhle mi hodně pomáhá Michal Kreč,“ zmínil Moulis svého asistenta.

„Trenér to asi neuslyší rád, ale já říkám, že na to, jak ty holky spolu málo trénují, hrajou dobře,“ usmívá se Eleonora Herlíková. „Zatím všechny chtějí, jsou pro házenou zapálené,“ dodala s tím, že měla malinko obavu z toho, jak bude fungovat spojení mladičkových odchovankyň a zkušenějších hráček, které přišly z Plzně (Zuzana Písařová, Lucie Pelechová, Eva Macellari). Všechno je ale zatím v pořádku.

A proč do Tachova míří posily z Plzně? „Prvořadým úkolem je dávat šanci odchovankyním. Bohužel jich ale není až tolik, nemáme takový záběr. Proto jsem si přivedl holky, které jsem trénoval v Plzni. Ale nechceme jich tady moc. To není dobré pro domácí hráčky, ani diváky,“ vysvětloval tachovský kouč. „Ale je zajímavé pozorovat, jak to lidi sledují. Kolikrát z hlediště slyším: Hele teď je na hřišti kompletní tachovská šestka,“ doplnila s úsměvem předsedkyně klubu.

A i divácký zájem je jedna z věcí, která dělá tachovským funkcionářům radost.

„Stovka lidí chodí stabilně, jsou mezi nimi i naše žáčky a jejich rodiče,“ těší Herlíkovou a kouč připomíná, že s vyšší soutěží by mohlo být ještě lépe. „V sezoně, kdy jsme hráli o postup, to bylo i 250 až 300 lidí na zápas.“

Chloubou oddílu je i turnaj pro mladé házenkářky (minižačky a mladší žáčky) Tachovský dortík, který se letos konal už po dvanácté. Začátkem prosince hostil Tachov i jednu ze základních skupin Žákovské ligy, samozřejmě v kategorii děvčat. „On je v Tachově o dívčí házenou pořád obrovský zájem,“ těší Herlíkovou, na poslední nábor přišly čtyři desítky šesti až sedmiletých adeptek tohoto pro ženy možná až příliš tvrdého, ale krásného sportu.

„A dál se budeme zaměřovat hlavně na děvčata, pro která toho v Tachově moc není. Konkurence chlapeckých sportů je tady přece jen vyšší,“ doplnil kouč Moulis, který jezdí za trénováním do Tachova z nedalekých Mariánských Lázní, kde žije.

TACHOVSKÁ POPRVÉ

- 18.dubna 2001 se uskutečnil první výběr žákyň, zúčastnilo se 31 dívek ročníků 1991 až 1995. Každá absolvovala tři zkoušející disciplíny běh na 60m, běh mezi kužely a opičí dráhu,
- 25. dubna 2001 první trénink v ZŠ Zářečná
- léto 2001 první soustředění v Pavlovicích
- podzim 2001 první zápas v Mariánských Lázních, porážka 0:7
- 11. listopadu 2001 první vítězství, doma s Mariánskými Lázněmi B 2:1
- jaro 2002 poprvé v soutěži - přebor Chebska
- 2005 1. ročník turnaje Tachovský dortík
- 2006 první výjezd do zahraničí, 2. místo starších žaček v Barceloně
- 2010 poprvé se do soutěže přihlásilo družstvo žen

ZTRACENÝ A NALEZENÝ. ZDRÁHALA NEČEKANĚ HRAJE O MS

Zkušená spojka z druholigového Hammu se po dvou letech vrátila do národního týmu

Skoro dva roky jste o něm v souvislosti s národním týmem neslyšeli, naposledy se v něm objevil v lednu 2013. Byl „zašitý“ na Slovensku a do Považské Bystrice, kam si odskočil po vandrování Německem a Skandinávií, pozvánky nechodily. Bralo se takřka za hotovou věc, že dres své země už Ondřej Zdráhala neobleče. Rodák z Hranic vypadl ze špičkové házené, v bundeslize a v Dánsku se živil ve druhé lize. Ale je zpátky! A v plné parádě. Noví trenéři Daniel Kubeš s Janem Filipem na něj vsadili při rozjezdu kvalifikace EURO 2016 a zkušená střední spojka z Hammu je rázem žhavým kandidátem nominace na lednový šampionát v Kataru.

MICHAL KOŠTUŘÍK, deník SPORT

V říjnu ve Zlíně podal Zdráhala proti Makedonii excelentní výkon. Nastřílel sedm branek, řídil hru oslabeného mužstva. Při absenci deseti borců vzal na sebe zodpovědnost za mladé par-

táky a vedl je za hodnotnou remízou. To on byl hlavním tahounem. Špatně nehrál ani o čtyři dny dříve při drtivé porážce ve Francii. Tam však jeho kreativní schopnosti tak nevynikly,

na druhé straně totiž stál daleko lepší soupeř. Každopádně trenéry, kteří jej nominovali až dodatečně po sérii omluvenek Jáchy a spol., přesvědčil. A dost možná i příjemně překvapil.

Co může vyhlášený technik nabídnout? Moře zkušeností nasbírané v někdejším nejlepším českém klubu (Karviná), v bundesligovém Grosswallstadtu či v norské lize, kde před časem pomáhal.

„Potřebujeme přesně hráče tohoto charakteru, kteří jsou odvážní a nebojí se. Ondra chytnul šanci za pačesy,“ prohlásil Kubeš po duelu s Makedonií, v němž si bývalá hvězda Karviné řekla o další šanci. A také o místo v letadle do Kataru. „Zabojoval o nominaci,“ přiznal tehdy Kubeš.

Do Asie ještě vedla daleká cesta, své výkony musel jednatřicetiletý Zdráhala potvrdovat ve druhé německé lize, kam před rokem přestoupil z Považské Bystrice. V týmu HSV Hamm-Westfalen se chytil, zařadil se mezi opory. Trenér KayRothenpieler české posile věří. „Hraje výborně,“ chválil Kubeš na podzim hru svého nedávného spoluhráče z národního týmu. Ten se mu připomněl hned v prvním kole ročníku, kdy se svým Emstettenem narazil právě na Hamm. Zápas skončil 33:33 a Zdráhala dal šestnáct gólů.

Když se pak ve velkém začali omlouvat nominovaní hráči, padla volba i na zkušenou spojku. Východisko z nouze se ukázalo jako prozíravý tah. Zdráhala se vrátil a vypadalo to, že z týmu nikdy nevypadl. Žádný čas na adaptaci nepotřeboval. „Když mi budou trenéři věřit, vždycky rád přijedu. A když ne, tak mě nepovolají,“ měl jasno. „Nevím, jak se mnou počítají. Pokud mě vezmou do Kataru, budu rád. Nemám důvod odmítnout. A když to nevyjde, budu na dálku klukům držet palce,“ ujistil.

Co může vyhlášený technik nabídnout?

Moře zkušeností nasbírané v někdejším nejlepším českém klubu (Karviná), v bundesligovém Grosswallstadtu či v norské lize, kde před časem pomáhal celku HK Bodo. Zdráhala je hráčem, kteří ve vrcholové háněné vymírají. Typickým špilmachrem, na jehož hru je radost pohledět. Technika na úrovni, nečekané střely a nápadité přihrávky. To jsou jeho zbraně, přidaná hodnota. Má však i slabiny. A ty mu znemožňují průnik mezi absolutní elitou. Není to žádný bombardák z deseti metrů a... „V obraně je nepoužitelný,“ uvedl kdysi Martin Lipták, bývalý kouč české reprezentace.

Defenziva určitě není Zdráhala doména, přesto stojí za to vméstnat jej do kádru. Když má den, dokáže odtáhnout celý zápas. Jeden takový přišel ve Zlíně v kvalifikaci proti Makedonii. „Mám pocit, že jsem týmu pomohl,“ lebedil si nejlepší střelec Česka.

Zároveň přísahal, že v předchozích měsících necítil vůči národnímu týmu despekt. Bral jako realitu, že ho trenéři ve svých plánech vynechávají. Nedělal z toho vědu, nestresoval se něčím, co může stejně ovlivnit jen na hřišti. „Změnil jsem myšlení. Nechával jsem to být,“ vyprávěl zadýchaný na palubovce. „Beru život tak, jak přichází. Ma-

kám v klubu, daří se mi tam. Když trenéři uvidí, že můžu mančafu pomoci, rád přijedu. Nepřemýšlel jsem nad tím, jestli už je konec mé reprezentační kariéry. Nějaký čas jsem tady nebyl a teď jsem pomohl k bodu, který je pro nás velmi důležitý. To mě těší. Výhra by byla bonus navíc. My snad v domácím prostředí můžeme porazit každého," líčil s uvolněným úsměvem na tváři.

Věděl, že koučům zamotal hlavu. Z hráče na záskok se stala vhodná alternativa pro vrchol sezony. Kubeš s Filipem nepochybně budou Zdráhálovo povolání pro závěrečné soustředění před MS vážně zvažovat. Zvlášť při početné marodce na místech spolek. Šikovný mazák umí otevřít obranu protivníka nečekanou kulišárnou. „Možná mě trenéři pozvali právě proto, jak se zranili starší zkušení hráči, aby tady alespoň někdo z třicátníků byl. Ani jsem se nenadál a byl jsem v týmu třetí nejstarší," usmíval se své nové pozici. Nepřeháněl, dříve se narodili pouze brankáři Petr Štochl a Martin Galia. Ostatní rutiněři z rozličných důvodů chyběli. V klubu je v jednatřiceti letech dokonce druhým nejstarším.

Některé spoluhráče znal do té doby jen podle jmen, osobně si s nimi podal ruku až při srazu před odletem do Francie. „Můžu říct, že mančaft je velmi talentovaný. Po uzdravení Filipa Jíchy nebo Pavla Horáka mladí kluci nebudou muset brát zodpovědnost na sebe tak jako v prvních dvou zápasech kvalifikace a můžou z nich vyrůst světoví hráči. Ve Filipovi Jíchovi mají svůj vzor," uvedl. Nepochybně se talentovaní junáci mohou učit také od Zdráhaly, jenž je

přesvědčený, že noví trenéři jsou muži na svém místě. „Na zápas s Makedonci nás velmi dobře takticky připravili. Chtějí udržet jednotný systém, je jim jedno, kdo brání a útočí. Je tam větší struktura," srovnával s minulostí.

Remíza se silnou Makedonií, kterou táhnul deseti góly superkanonýr Kiril Lazarov, je podle Zdráhaly úspěchem. I když mohlo být ještě líp. Češi vedli v poločase o osm gólů, hráli skvěle! „Před zápasem bychom bod určitě brali, vzhledem k jeho průběhu už tolik ne. Ale myslím, že jsme hráli celých šedesát minut naší házenou. V první půli jsme šance proměňovali, ve druhé bohužel ne. Stačilo dát jednu dvě z těch čtyřiceti vyložených a vyhráli jsme. Z mé strany je ale spokojenost s celým mančafem, protože jsme bojovali až do konce. Makedonci byli jednoznačně favoritem. Pokud budeme u nich v plné síle s Filipem Jíchou, Pavlem Horákem a dalšími, pokusíme se tam vyhrát a postoupit," nepochyboval navrátilce do elitního výběru.

Češi jsou dlouhodobě výrazně silnější na domácí půdě, při výjezdech za soupeři strádají. Důkazem budiž poslední výprask ve Francii, ačkoliv v Chámberu zbylo z nejsilnějšího možného týmu jen torzo. „Tam je vždy těžké uspět. Mám v paměti, když jsme Francouze v roce 2009 v Brně porazili, ale jejich tým je nyní ještě lepší. Obecně se na půdě, kde vám domácí nepřejí, hraje špatně. I když předvedete pěknou akci, nikdo vás neocení, naopak na vás pískají. A třebaže si to člověk nechce připustit, má to na něj vliv," vysvětloval Zdráhala slabší výsledek venku.

ONDŘEJ ZDRÁHALA

Narozen:

10. července 1983 (31 let)

Pozice:

střední spojka

Klub:

ASV Hamm-Westfalen (Něm.)

Kariéra:

Hranice, Frýdek-Místek, Karviná, Grosswallstadt (Něm.), Bode HK (Nor.), TM Tonder (Dán.), Rheinland (Něm.), Považská Bystrica (Slov.), Hamm (od 2013)

V reprezentaci:

66 zápasů / 157 branek

„Věřím, že v plné síle Švýcarsko dvakrát porazíme a bude se rozhodovat v posledním zápase skupiny v Makedonii," vzhlížel ke zbytku kvalifikace. Ještě předtím ho 26. prosince čeká v Německu druhý souboj s Kubešovým Emsettenem. Připomene se kouči znovu?

Možná mě trenéři pozvali právě proto, jak se zranili starší zkušení hráči, aby tady alespoň někdo z třicátníků byl.

MOLTEN

H3X5001 / H2X5001

Nový oficiální hrací míč IHF
pro období 2014-2018

Kdo s ním bude hrát?
Účastníci OH a MS
všech kategorií

 leman
sport

www.lemansport.cz

ČESKÁ BUDOUCNOST MŮŽE MÍT JMÉNO MUBENZEM

Za pár let možná začne mít Dieudonné Mubenzem problémy s popularitou – existuje u něj tolik předpokladů stát se nejen v házenkářském světě známou tváří. Mezi bledými Středoevropany na první pohled vyčnívá, jeho jméno zní jakkoliv, jen ne česky, původ jako z románu, přesto s odzbrojujícím úsměvem tvrdí: „Jsem Pražák!“ Hlavně by však na sebe mohl upozorňovat svými výkony a přívalem gólů. Talentu pobral tolik, že si ještě v dorosteneckém věku vysloužil pozvánku do seniorského áčka.

PAVEL RYS, iDNES.cz

Česká házená se může radovat z velké naděje, protože život je bláznivý. Nevyzpytatelný. Mubenzemův otec se narodil v Zaire, ale z budoucí Konžské demokratické republiky prchl v osmdesátých letech z politických důvodů, přes Brazzaville a Perugii se dostal do Prahy na ČVUT a pak potkal svoji vyvolenou – dívku z Kolumbie, která studovala na vysoké škole zemědělské. Každý z nich měl o budoucnosti svou představu:

„Vraťme se do Afriky.“

„Ne, zkusme to v Jižní Americe.“

Jenže žádná z tužeb se v multikulturním svazku nevyplnila, Dieudonné má české občanství, vyrostl v Česku a cítí se jako Čech. Své kořeny si uvědomuje, do Konga se ještě nedostal, v Kolumbii už se byl za svými příbuznými podívat několikrát. Doma je však tady, stejně jako jeho mladší sestry Mariana a Jessica.

Čas velkých změn

Posledních pár měsíců se jeho život převrátil naruby. V létě poprvé okusil atmosféru opravdu důležité akce,

absolvoval mistrovství Evropy do 18 let. A šampionát se mu povedl, platil za gólovou jistotu, nikdo z jeho spoluhráčů nenastřílel tolik branek jako on. „Neskutečné, byla to pro mě obrovská zkušenost,“ vzpomíná na turnaj v Polsku, kam mladí Češi odjížděli naplnění lehkým optimismem.

Jenže realita vypadala jinak, svěřenci trenéra Hrabala skončili s bilancí jediné výhry a sedmi porážek v křeči, až čtrnácti. „Právě proto jsem osobně nějaké ocenění nevnímal, protože jsme měli problém týmově. Nedařilo se

nám celý turnaj, to bylo takové menší zklamání," lituje. Šampionát ho však nadchl, zvláště mu učarovali finalisté - vítězni Francouzi a nadupaný maďarský celek. „Zaskočili mě, neměli jsme je ve skupině, jen jsme je viděli, ale v jejich podání to byla až neuvěřitelná házená.“

Osmnáctiletý levák ani neměl čas hnípat se v dílčím českém neúspěchu, protože na něj čekala další výzva - v Dukle dostal šanci ukázat se mezi dospělými v extralize. A hned jeho ostrá premiéra v nejvyšší domácí soutěži byla zajímavá, v prvním kole se na palubovce nováčka z Litovle blýskl odvážným výkonem a pět vteřin před koncem dramatického utkání dokonce rozhodl o vítězství.

„V tu chvíli jsem vůbec nemyslel, trenér mě tam poslal, zeptal se mě, jestli si věřím, odpověděl jsem, že jo, zkusil jsem to a vyšlo to,“ popisuje Mubenzem vydařený křest. Co na tom, že hned v následujícím kole proti Hranicím ve stejné situaci pohořel a Pražané po vypjaté koncovce brali jen bod. Spálená šance ho hodně mrzela, ale zase ukázal odvahy a neřekl se zodpovědnosti. „Jeho výkony jsou samozřejmě ještě kolísavé, jednou zazáří, podruhé zahraje průměrně. Ale ukazuje, jaký je to příslib,“ oceňuje sportovní ředitel pražské Dukly Daniel Čurda.

Takže jedna z jeho velkých předností? „Odvaha brát na sebe střeleckou odpovědnost,“ vyzdvihuje reprezentační manažer Karel Nocar vlastnost, která dělá z Mubenzema velmi cenného hráče a pro soupeře smrtelně nebezpečného zabijáka. „Zdobí ho neuvěřitelný drav, nemá zábrany, nebojí se střelit, nepřemýšlí a jde do toho. Což může být někdy na škodu, na druhou stranu je to jen otázka zkušeností,“ kývne Čurda.

Ovšem kdybyste ho potkali na ulici, tak v něm takového „střelce“ nehledejte, spíše trochu introvertního, občas zakřiknutého kluka. „V normálním životě jsem rezervovanější,“ souhlasí.

ČEŠTÍ REPREZENTANTI TMAVÉ PLETI

Hráči tmavé pleti v českém reprezentačním dresu nejsou zrovna běžným tuzemským koloritem, přesto existuje pár výjimek. Házená takový příklad má, Anna Gebre Selassie se pohybovala v mládežnických národních výběrech už od kadetek a teď je několik let členkou širšího kádru áčka, výrazněji se olomoucká hráčka zatím neprosadila.

Mnohem známější je její bratr Theodor, který se stal historicky prvním fotbalistou tmavé pleti v českém seniorském týmu. Krajní obránce teď hraje bundesligu za Brémy a momentálně v týmu trenéra Vrby místo nemá. Sourozenci Gebre Selassie se narodili v Třebíči české matce, jejich otec pochází z Etiopie.

Fotbal před časem koketoval ještě s jednou černou posilou. Když za Spartu válel Wilfried Bony, svaz zjišťoval, za jakých podmínek by mohl získat české občanství. Dravý útočník z Pobřeží slonoviny se však posléze probjoval do reprezentace své vlasti a stal se hvězdou anglické ligy.

S naturalizovanými hráči má více zkušeností basketbal, za výběr mužů nastupoval v minulém dekadě Američan s českým pasem Maurice Whitfield. Občanství se nyní basketbalová federace snaží zařadit i Coreymu Muirheadovi. Křídelník jamajského původu pro změnu s kanadským pasem působí v české lize několik let, nyní zakotvil v Ostravě a za reprezentaci už nastoupil v přípravě.

JAK HO VIDÍ JAN FILIP

„Dido je talentovaný házenkář, z hlediska reprezentace do budoucna velmi zajímavý i díky tomu, že je levoruký. Do reprezentace jsme ho vzali proto, že chceme dát šanci talentovaným hráčům, aby nasáli atmosféru, aby viděli, jaký je rozdíl mezi extraligou a mezinárodní úrovní. Mohl si ověřit, na čem je potřeba zapracovat a taky získat motivaci do další práce. Přednosti Dida vi-

dím zejména v jeho pohybu, střele a odvaze,“ říká trenér mužské reprezentace Jan Filip.

„Zpracovat musí na silových schopnostech, individuální činnosti jednotlivce v obraně i v útoku (klíčka proti ruce) a rovněž na základním postavení v útoku. Věřím, že pokud na sobě bude pracovat, může se stát za pár let platným hráčem reprezentace.“

Ale jakmile získá jistotu, ostych mizí. Jako na hřišti, kde ukazují obrovskou dynamiku, výbušnost, až hadovitý pohyb, zvláštní styl pronikání za obranu. „Je typologicky odlišný, jiná svalová struktura, u nás takové hráče nenajdete,“ upozorňuje Čurda. „Má přirozenou kvalitu pohybu, o které si myslím, že je daná jeho genetickým fondem,“ souhlasí Nocar. „Asi je to trochu výhoda, ale nevím, jestli zrovna extrémní, jestli nějak vyčnívám, možná jen něco málo v tom bude,“ připouští Mubenzem.

Pozvánce do áčka nemohl uvěřit

Teď žije v kalupu. Stírdá zápasy dorostenecké ligy s extraligovými, chodí do školy, na obchodní akademii se chystá na maturitu, mezitím se snaží najít čas na kamarády, na přítelkyni, na normální bytí. Házená si však bere spoustu času, vždyť potřebuje hlavně hodně hrát, aby dál výkonnostně rostl. A roste. „V dorostu předvádí, co v něm je a patří k nejlepším, ale překvapilo mě, jak rychle zapadl do A-týmu,“ chválí Čurda. „Vůbec jsem to nečekal, myslel jsem si, že to bude hrozně těžký. Teda samozřejmě to hrozně těžký je,“ vypráví Mubenzem. Zato v duelech se stejně starými soupeři je po lekci v seniorské kategorii stále drzejší. „Někdy se to možná projevuje, získal jsem zkušenosti a občas zkouším něco nového,“ kývne.

Sebedůvěra je na místě, vždyť v říjnové nominaci reprezentačního áčka se ocitla jména osmnáctiletých nováčků – Stanislava Kašpárka ze Zubří a právě Dieudonné Mubenzema. „Když jsem pozvánku poprvé otevřel, tak jsem byl neskutečně překvapený. Asi pět minut jsem na to koukal, pět minut jsem to četl pořád dokola, jestli je to pravda. Hlavou se mi honilo milion myšlenek, nedokázal jsem se soustředit na nic,“ líčí chlapík, který s házenou začínal v sedmé třídě v Lokomotivě Vršovice. Od začátku bylo jasné, že je to pro slibné duo jen zkouška, pár tréninků mezi elitou. „Aby nasáli atmosféru, aby

viděli, jaký rozdíl je mezi extraligou a mezinárodní úrovní," vysvětluje jeden z reprezentačních trenérů Jan Filip. „Byl jsem hodně nervózní, ale všichni kluci jsou úplně v pohodě. Je to něco absolutně jiného, musím hodně makat. Výborná zkušenost," lebedí si Mubenzem, který poznal, jaká propast ho dělí od opravdu špičkové kvality. „Tohle je úplně jiná úroveň. Jednoznačně zao- stávám silově. A v herní části to samé.“ Ukázalo se toho tolik, co musí zlepšit. „Vnímání a pochopení handbalu jako celku, třeba konkrétně jaký prostor vytvoří změnou svého útočného postavení pro sebe a své spoluhráče... Silový rozvoj a situace jeden na jednoho, jak v útoku, tak v obraně," vyjmenovával nedávný reprezentační kapitán Nocar. Kouč Filip potvrzuje: „Zpracovat musí na silových schopnostech.“ Se všemi kritickými doporučeními však přišel i záblesk naděje - pracuj na sobě a dostaneš další příležitost. „Potevřela se mu dvířka a jenom na něm záleží, jestli do nich vstoupí, nebo ne," líbí se Čurdovi.

Co přinese budoucnost?

Vzápětí odjel na sraz juniorské reprezentace, kde se zranil. Přetížený organismus naznačil: bylo toho moc. „Přesně si myslím, že tím zraněním si tělo řeklo o přestávku, už se ozývalo i rameno a podvrtnutý kotník to dovršil. Bylo to hodně těžké, hlavně po fyzické

stránce jsem to moc nezvládal," ví Mubenzem. Nucená pauza mu prospěla a pak přišlo další „poprvé": Dukla po třech letech naskočila do evropských pohárů a v Challenge Cupu se utkala s makedonským celkem Pelister Bitola. „Zahrál jsem si tak dvě tři minuty, ale zase to samé - velká premiéra, byl jsem hrozně nervózní, neskutečná atmosféra.“

Co bude dál? Mubenzemovi rodiče by si přáli, aby jejich Dido studoval a on už má o své další škole jasno. „Chtěl bych na VŠE, obor mezinárodních vztahů. A kdyby se to nepovedlo, tak do zahraničí. Myslel jsem na Francii nebo Španělsko.“ Z házenkářského pohledu výtečná volba a třeba z hlediska přejítí také, vždyť tenhle ranař kromě studia angličtiny mluví z přirozených důvodů doma s tátou francouzsky a s mámou, učitelkou španělštiny - hádejte jak. Dukla s ním má své plány, ostatně jako s dalšími talentovanými házenkáři, kterými je v současnosti její kádr prošípovaný. I proto pustila hotovou pravou spojku Radka Mráze do Brna, nechce vyvolat přetlak na některých postech, vsadila na bezejmenné holo- brádky, kteří se mohou stát v horizontu několika sezon hvězdami extraligy. „Dida bychom v Dukle chtěli během studia na vysoké škole připravit pro seniorskou reprezentaci a zahraniční angažmá," upozorňuje sportovní ředitel klubu. „Jo, to by bylo super,"

DIEUDONNÉ MUBENZEM

Narozen: 22. 3. 1996

Výška: 190 cm

Váha: 87 kg

Post: pravá spojka, pravé křídlo

Číslo dresu: 22

Přezdívka: Dido, Blondák

líbí se mladičkovi taková vyhlídka. „Prostě bude záležet, jak se mi bude dařit, jestli to bude lepší a lepší. Budoucnost si teď nedokážu představit, snažím se do toho dát co nejvíc a uvidíme, co to přinese.“

Když jsem reprezentační pozvánku poprvé otevřel, tak jsem byl neskutečně překvapený. Asi pět minut jsem na to koukal, pět minut jsem to četl pořád dokola, jestli je to pravda.

AKČNÍ BALÍČKY MÍČŮ A LEPIDEL PRO KLUBY

VARIANTA 1

- vynikající tréninkový i zápasový míč **Solera**
- profesionální topmodel **Ultimate***
- nejlepší lepidlo na trhu **Select Profcare Resin 500 ml**

Obsah balíčku

10x Solera – 490,-/ks (standardní cena 790,-)

- dostupné velikosti 0, 1, 2, 3
- 2 barvy (červená nebo modrá)

3x Ultimate* – 890,-/ks standardní cena 1.490,-)

- dostupné v velikosti 2, 3

5x Profcare Resin – 690,-/ks (standardní cena 890,-)

- balení 500 m

Celková cena balíčku vč. DPH: ~~16820,-~~ 11020,-

VARIANTA 2

- oblíbený tréninkový míč **Mundo**
- nejlepší lepidlo na trhu **Select Profcare Resin 500 l**

Obsah balíčku

10x Mundo – 390,-/ks (standardní cena 590,-)

- dostupné velikosti 0, 1, 2, 3
- 2 barvy (zelená nebo oranžová)

5x Profcare Resin – 690,-/ks (standardní cena 890,-)

- balení 500 m

Celková cena balíčku vč. DPH: ~~8570,-~~ 5970,-

Pro další varianty akčních balíčků lze kontaktovat obchodního manažera Select pro ČR.

Petr Jiřík
select@hhsportif.cz | 602 752 978

CO ČEKAT OD HÁZENÉ V POUŠTI

Milí házenkáři, vítejte v hlavním městě sportu! Právě tuhle větu by hostitelé světového šampionátu z Kataru rádi proměnili v pravdu, pohádkově bohatá pouštní země totiž chce být planetární jedničkou v pořádání velkých akcí. Jisté je už teď jedno: bude to turnaj, jaký dosud házená nezažila.

MIROSLAV NĚMÝ, MF DNES

Na rychlou otázku rychlá odpověď. „Co se mi vybaví, když se řekne Katar? Opulentnost. Vyroženě tohle,“ vypálí reprezentační manažer Karel Nocar. On spolu s generálním sekretářem Radkem Bendlem zastupovali Česko při losování světového šampionátu, které se Dauhá konalo v červenci. Jsou očitými svědky toho, jaké možnosti velmoc Perského zálivu nabízí – a zároveň jaké obtíže skýtá. Klady i záporů sportovní akce v tomto koutu světa jsou neoddělitelné,

navzájem se prolínají. Začneme třeba s klasickým konverzačním tématem: s počasím.

„Absolutní extrém. Mimo hotel a klimatizované prostory se volně nešlo pohybovat,“ vybavuje si Bendl katarskou výheň a Nocar doplňuje: „47 stupňů, to už se fakt nedá! Když fouknul vítr, jako by vám pustili horký fén do tváře. Tři minuty stojíte venku a začnete se potit, po západu slunce přijde neskutečná vlhkost... K tomu přechody z vedra do naplno puštěné

klimatizace, to je šílený nápor na organismus.“

Ale jak už jsme řekli: vše špatné se v Kataru mísí s něčím dobrým. Zkušenost české výpravy z července byla extrémní, v lednu má být v zemi naopak velmi příjemně. „Voda 22 stupňů, teplota 24. Možná nejlepší měsíc v roce,“ popisuje Bendl. „To je štěstí,“ dodává Nocar.

Právě kvůli enormní výhni to vypadá téměř jistě, že se do zimních měsíců přesune i fotbalové mistrovství světa

v roce 2022, vrchol katarského snažení o post globální sportovní velmoci. Mimochodem, házená na téhle cestě bude hrát podstatnou roli. „Bude to první seniorské mistrovství světa v olympijském sportu, které budeme hostit. Kvůli tomu jde o velmi důležitý šampionát - nejen s výhledem na fotbal, ale i na další velké akce v Kataru,“ nezastírá Thani Abdulrahman Al Kuwari, šéf organizační komise házenkářského MS. Důležitosti má odpovídat pohostinnost. Na tu si Arabové potrpí a když navíc chtějí hosty ohromit, přichází na řadu nejsilnější dojem Karla Nocar. Opulentnost.

Příklady země plné paradoxů

Proč to nenapsat natvrdo: v Kataru peníze doslova tečou ze země, ropné bohatství dává zemi možnost vyplnit si takřka všechna přání. A že to je znát! „Když přijedete do Kataru, vidíte neomezené finanční prostředky,“ líčí Nocar. „Tím pádem se vše buduje v těch největších rozměrech. Haly, hotely, zázemí, všechno je absolutně špičkové, impozantní. Prostě top.“

AMBICE KATARSKÉ REPREZENTACE

Nejvýstižnější zpráva o tom, jak v Kataru sílí házenkářská reprezentace: tamní tým je momentálně asijským šampionem, zlato získal poprvé v historii. Totéž platí i o Asijských hrách. „Doufám, že to odstartuje velký házenkářský boom. Je čas sklízet plody naší práce, tyhle triumfy jsou jasným příslibem i pro světový šampionát,“ říká nadšeně šéf katarské házené Ahmed Al-Shaabi. „Věřím, že s tímhle týmem můžeme dosáhnout nejlepšího výsledku v historii!“ Tím je dosud pro katarskou házenou na MS 16. místo z roku 2003. Garantem úspěchu má být kouč Valero Rivera, na posledním světovém šampionátu ještě trenér vítězných Španělů. Poté však v zlosti přešel budovat slávu házené v poušti.

Světový šampionát se bude konat ve třech halách. V době losu ani v době psaní tohoto textu ještě nebylo vše dostavěno, zároveň však nikdo nepochybuje, že Kataňani termíny stihnou. Usail Sports Arena i komplexy v Dauhá se jmenují Al-Sadd Sports Hall a Qatar Handball Association Complex slibují skvělé podmínky. Ovšem tím se - vída, zase druhá strana jedné mince - přesouváme ke vzpomínkám Radka Bendla.

„Vidíte obrovský nepoměr mezi finančními příležitostmi a tím, jak nestandardní lokalita to je pro pořádání

velkých akcí,“ hodnotí Katar. „Viděli jsme pouze jednu halu a přišla mi na místní poměry totálně předimenzovaná. Je tu otázka další využitelnosti pro srovnatelně významné akce.“

Jsmo v Kataru, zemi protikladů. Jsou to oprávněně výtky Evropanů, kteří dobře znají předražené projekty a „bílé slony“, jak se říká sportovním stadionům bez využití? Nebo už unavenému kontinentu chybějí vize, odvaha riskovat, přemýšlení ve velkém?

Šéf organizátorů Al Kuwari totiž na podobné otázky na webu šampionátu odpovídá: „Otázku dalšího využití bereme velmi vážně. A snažíme se vše připravit Vizi Katar 2030.“ V ní jde o společnost, která využívá své velké finanční možnosti mimo jiné k obecné podpoře sportu. Velké akce mají do země přivést vzory. Sportovní infrastruktura má zajistit, aby poté nadšení lidí neopadlo a měli kde sportovat.

„Nechte mě to vysvětlit,“ popisuje Al Kuwari: „Třeba hala v Lusailu, největší ze všech arén, bude sloužit i k nespportovním událostem, třeba pro koncerty. Celý areál v okolí haly zase poslouží k volnočasovým aktivitám. Hala Al-Sadd tu bude pro potřeby stejnojmenného oddílu, palubovka půjde lehce přeměnit na hokejové kluziště. No a hala Katarské házenkářské asociace bude sídlem svazu a také zde vznikne hotel s 60 pokoji, který v pohodě uspokojí potřeby našeho národního týmu i dalších

reprezentací, jež případně do Kataru přijedou.“

Plány šejků zní úžasně, vizualizace vypadají ještě lépe. Přeměna na hokejové kluziště má trvat pouhých 48 hodin! Ale někdy potřebujete i trochu víc. „Ani neomezené prostředky asi nezajistí, aby do Kataru dostali všechny kapacity z oborů, které by potřebovali. Na dlouhodobý život to tu podle mě neosloví každého,“ přemítá Nocar a jeho názor má logiku. No a kromě odborníků si nekoupíte také další věc. Zkušenosti.

Organizace zatím nebyla top, tvrdí Češi

Aby bylo zcela jasno: tento text ani názory českých funkcionářů nemají být kverulanstvím. Jistě lze souhlasit s tím, jak Nikola Karabatič chválil pořádání mistrovství světa klubů, na

němž hájil barvy Barcelony: „Arény v Kataru jsou brilantní, ubytování výjimečné, místní lidé ukazují ohromnou pohostinnost.“ Jenže na druhou stranu nelze skrývat, že ne vše je dotažené k dokonalosti.

Nemusí jít o fakt, že je Katar osočován z toho, že pořadatelství fotbalového MS získal i zásluhou úplatků, což nebylo nikdy prokázáno. Nemusí jít o to, že jsou zemi vytýkány příliš tvrdé podmínky pro zahraniční dělníky, které někdy vedou až k jejich smrti (a Katar se dušuje, že situaci zlepšil).

Někdy jde zkrátka o detaily. A fakt, že házenkářské mistrovství bude první obdobně velkou akcí v zemi, ukazuje na nedostatky.

„Je zvláštní, že spolu s výjimečnými věcmi jsou tu záležitosti, kde určitě nebyli top. Hlavně organizace samotná,“ nastiňuje Nocar. „Vidíme obrov-

skou investici a podporu, ale finanční objem nemůže automaticky vykompenzovat organizaci,“ dodává Bendl. Konkrétně: hodně věcí se měnilo na poslední chvíli. Oficiální časy zápasů byly zveřejněny až 13. listopadu, tedy takřka přesně dva měsíce před startem. Prodej vstupenek je poměrně složitý, třeba i kvůli vízové povinnosti pro mnohé země včetně Česka. Haly v době inspekce nebyly hotové... „Doufám, že se tyhle mouchy vychytají. Zvláště sportovci mají rádi jasně daný program,“ říká Nocar, sám ještě nedávno aktivní hráč.

Čtení o katarských rozporech uzavřeme vhodným příběhem, opět vycházejícím z českých vzpomínek. Šlo o los, vrchol návštěvy. „Samotné losování zanechalo zvláštní dojem,“ přibližuje Nocar. „Bylo pěkné, krásně zorganizované. Jenže pak prezident IHF Hassan

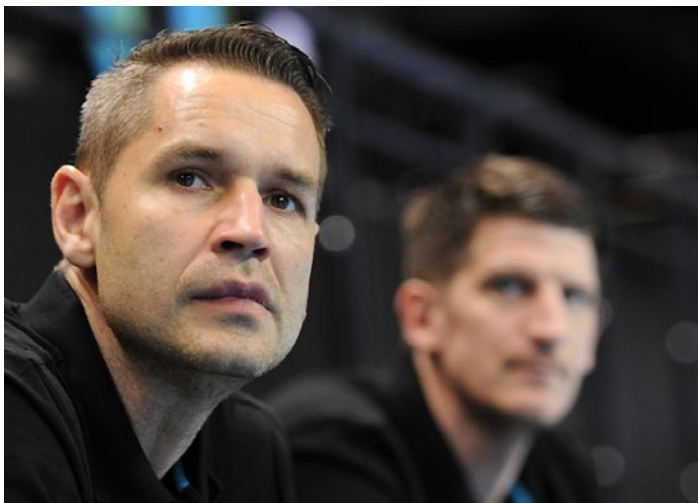

Moustafa pronesl projev v arabštině... Chápu, že je z Egypta a tento svět je mu blízký, mám respekt k arabské kultuře. Ale on tam byl za IHF a její hlavní řečí je angličtina.“

Nocar ani další Evropané v sále tak z projevu nic neměli. Totéž platilo pro autora textu, který si dobře vzpomíná, jak sledoval na internetu losování skupin a nebyť toho, že kamera zabrala balonek s názvem země, neporozuměl by ani větě...

VYVRCHOLÍ KATARSKÁ SNAHA OLYMPIÁDOU?

Podle dostupných informací se tak dá od házenkářského šampionátu očekávat pompézní, štedrá podívaná podpořená nebyvalými finančními možnostmi. A také určitý test pro sportem posedlou zemi, jenž naznačí, jakým hostitelem Katar dokáže být. „Podle mě dělají všechno pro to, aby jednou úspěšně zažádali i o letní olympiádu,“ soudí Nocar. „A pro to musíte mít jednak infrastrukturu, a pak také ukázat, že velké akce dokážete zorganizovat.“ Pro házenou, která dostala kaňku v podobě skandálního vyloučení Austrálie a následného odstoupení Bahrajnu a SAE, by povedený průběh mistrovství byl darem. „Podmínky a míra pohostinnosti jsou možná běžné pro velké fot-

balové akce, ale ne u házené. Náš sport díky tomu může získat větší popularitu,“ řekl španělský novinář Javier Garcia de Alcaraz Argemi, který z Dauhá psal při mistrovství světa klubů.

Také zmíněný šéf organizátorů Thani Abdulrahman Al Kuwari nabízí další důvod, proč Katar vypadá jako rozumná volba: „Jádrem házenkářského nadšení je samozřejmě Evropa, ale neměli bychom zapomínat na popularitu házené v arabském světě. Máme co nabídnout, mimo jiné z demografického hlediska - v našich společnostech žije velké množství mladých lidí.“

Otázky pro Katar zůstávají. Kolik Evropanů přijede? Jak moc akce strhne místní? Zvládnou skvělé podmínky vykompenzovat nedostatek zkušeností? Čím víckrát bude znít odpověď „ano“, tím lepší házenkářský svátek v poušti bude. Že bude nezapomenutelný, se zdá být jasné už nyní.

VYBRANÉ SPORTOVNÍ AKCE V KATARU PRO PŘÍŠTÍ LÉTA

2014: mistrovství světa v plavání v krátkém bazénu

2015: mistrovství světa házenkářů

2016: mistrovství světa v silniční cyklistice

2018: mistrovství světa v gymnastice

2019: mistrovství světa v atletice

2022: mistrovství světa ve fotbale

Pravidelně se v Dauhá konají atletické mítinky Diamantové ligy (od roku 2010) či mistrovství světa klubů pro házenkáře i volejbalisty (obojí taktéž od roku 2010).

SOUPEŘI ČECHŮ: EVROPSKÁ ŠLECHTA S HROMADOU HVĚZD

Ve skupině C
na MS v Kataru
jsou tři špičkové
celky z Evropy

Dva giganti, finalisté poslední olympiády v Londýně, kádry plné osobností. Tyhle protivníky z Evropy by si Češi určitě do skupiny MS v Kataru dobrovolně nevybrali. Ale mají je. S Francií a se Švédskem dokonce turnaj rozehrají. Urvat nějaký bod by bylo senzací. Oba celky patří k favoritům šampionátu a získat o nich podrobné informace nebude pro národní tým problém. Vždyť Francouzi jim dali tvrdou lekci (41:25) v říjnu v rámci kvalifikace ME 2016. Na severu Evropy zase působil současný reprezentační kouč Daniel Kubeš a řada hráčů nastupuje vedle Čechů v bundeslize. Ke dvojici favoritů navíc přibyl kontroverzním zásahem obávaný Island, stříbrný tým z olympijských her v Pekingu 2008 a bronzový z ME 2010. To je síla!

MICHAL KOŠTUŘÍK, deník SPORT

ŠVÉDSKO

HVĚZDY

Mattias Andersson	brankář	35 let	Flensburg-Handewitt (Něm.)
Johan Sjöstrand	brankář	26 let	THW Kiel (Něm.)
Tobias Karlsson	spojka	33 let	Flensburg-Handewitt (Něm.)
Kim Andersson	spojka	32 let	KIF Kolding (Dán.)
Kim Ekdahldu Rietz	křídlo	24 let	Rhein-Neckar (Něm.)
Jonas Larholm	spojka	31 let	Szeged (Maď.)
Niclas Ekberg	křídlo	25let	THW Kiel (Něm.)
Jonas Källman	křídlo	32 let	Skövde
Magnus Jernemyr	pivot	37 let	Lugi HF

Trudné časy jsou pryč, švédská házená se vrací mezi elitu. Historicky nejúspěšnější účastník MS (4 zlaté, 3 stříbrné, 4 bronzové medaile) snad konečně zvládl přestavbu kádra, která přinesla oběti v podobě neúčasti na dvou olympiádách (2004, 2008), dvou světových šampionátech (2007, 2013) a mistrovství Evropy (2006). K tomu připočteme časná vyřazení na většině dalších vrcholných akcí a máme v kostce úpadek tradiční bašty. Lépe řečeno: měli jsme.

Trenérům Staffanovi Olssonovi a Olovi Lindgrenovi to začalo s týmem šlapat. Důkazem budiž finále olympijských her v Londýně, 4. místo na domácím MS 2011 a 7. na posledním EURU v Dánsku. Kdyby se mezi tyto úspěchy nevklinilo šokující vyřazení od Černé Hory v play-off MS 2013, člověk by si řekl, že jsou Švédové po letech strádání a průměrných výsledků znovu na vrcholu.

Pravda je taková, že se k němu blíží, ale pořád jsou hodně zranitelní. „Máme mladý a slibný tým,“ prohlásil kouč Staffan Olsson, házenkářská legenda světového významu. „Potřebujeme však stabilizovat výkonnost na té nejvyšší úrovni. To se nám ještě občas nedaří,“ dodal devětatřicetiletý chlapík, jenž vede „Tre kronor“ od roku 2008.

Po boku má vrstevníka Olu Lindgrena, další světoznámé jméno. Oba jsou světoví a evropská šampioni, medailisté z olympiády. Prostě tahouni zlaté švédské generace z přelomu tisíciletí, hvězdy jednoho z nejlepších týmů házenkářské historie. Dnes se starají o své nástupce.

Padesátník Lindgren nemá úvazek jen u reprezentace, už čtyři roky k tomu trénuje klub IFK Kristianstad. „Staffan s Olu nastolili změny. Dávají šanci mladým hráčům, kteří se dostávají do zahraničí a hrají výborně,“ pronesl uznale Daniel Kubeš, jenž zažil Lindgrena jako spoluhráče v bundesligovém Nordhornu a ještě předtím tři roky působil v jeho rodišti Halmstadu.

Čtyřnásobní světový šampioni nepojedou do Kataru se skromnými vizemi. To by se ani k hrdému severskému národu nehodilo. „Naším hlavním cílem je semifinále. Chceme udržet dlouhou tradici úspěchů naší země na mistrovství světa,“ vyhlásil Olsson vysokou metu. „Bude to vzrušující turnaj. Kataňané umějí uspořádat velké sportovní akce,“ těší se kouč na nevšední zážitek v exotické destinaci.

Tým je zjevně v dobré pohodě. Kvalifikaci o postup na ME 2016 do Polska rozjel na podzim dvěma identickými výhrami 33:23 nad Litvou (doma)

a Slovenskem (venku), hráči prezentují typický severský styl. V defenzivě naráží Jicha a spol. na zkušené obry Jernemyra s Tobiasem Karlssonem. Právě třiatřicetiletý Karlsson, nejlepší hráč Švédska za rok 2013, je vůdčí postavou týmu a jeho kapitánem. Stejnou funkci zastává také v německém Flensburgu, v celku obhájce triumfu v Lize mistrů. Na křídlech kmitají rychlíci Källman, Jíchův klubový parťák Ekberg (nejlepší střelec OH v Londýně) či výtečný Ekdahl, hvězda Rhein-Neckar Löwen. O střelbu z dálky se starají třicátníci Andersson s Larholmem. Prostě výběr bez zjevné slabiny, na který se český kouč Kubeš těší. „Brankář Fahlgren, se kterým jsem hrál v Melsungenu, už mi psal, že se uvidíme v lednu... Ve Švédsku mě házenkářsky vychovali, bude to pro mě zajímavý zápas,“ uvedl.

FRANCIE

HVĚZDY

Thierry Omeyer	brankář	38 let	Paris Saint-Germain
Jerome Fernandez	spojka	37 let	Toulouse
Daniel Narcisse	spojka	34 let	Paris Handball
Nikola Karabatic	spojka	30 let	FC Barcelona (Šp.)
William Accambay	spojka	26 let	Montpellier
Luc Abalo	křídlo	30 let	Paris Handball
Cedric Sorhaindo	pivot	30 let	FC Barcelona (Šp.)
Michael Guigou	křídlo	32 let	Montpellier
Guillaume Joli	křídlo	29 let	Wetzlar (Něm.)

Když před dvěma lety skončili na mistrovství Evropy až jedenáctí a loni na světovém šampionátu vypadli ve čtvrtfinále s Chorvatskem 23:30, říkalo se, že je to definitivní konec francouzské dominance. Jenže „Les Experts“ zvládli přestavbu úžasného týmu jen s těmito dvěma výpadky, oběti byly minimální.

A navíc, k očekávané rekonstrukci kádru v podstatě zatím ani nedošlo. Borci, ověnění zlatými medaillemi ze všech akcí, se rozhodli, že budou v národním týmu dál pokračovat. Našli v sobě dostatek motivace dobývat vrcholy, které už dobře znají. Skončili vlastně jen věhlasný obranář Didier Dinart, Joël Abati, bratři Guillaume a Bertrand Gilleové a spolehlivá brankářská dvojka Daouda Karaboué.

Klíčové osoby jako Jerome Fernandez, Nikola Karabatic, Daniel Narcisse, Thierry Omeyer či Luc Abalo jedou na všech frontách dál. Ke smůle Čechů, protože Francouzi začínají opět připomínat neporazitelnou mašinu. Což Filipův a Kubešův oslabený soubor poznal v Châmbéry v prvním duelu kvalifikace o EURO v Polsku. „Ukázali nám, jak se hraje světová házená,“ pronesl plzeňský mladík Petr Linhart, nejlepší český střelec v utkání. „Je to nejlepší tým planety,“ prohodil kouč Jan Filip.

Další ostrou zkušenost s ním zažijí v lednu v Kataru. „Náš jasný cíl je vyhrát zlato,“ nastínil hvězdný střelec a tvůrce hry Nikola Karabatic, Jíchův dobrý kamarád a nedávný parták z Kielu. „Už spoustu let máme na každém turnaji ty nejvyšší ambice. V letech 2008 až 2012 jsme vyhráli všechno, co se dalo. Když jsme vypadli ve čtvrtfinále MS se Španělskem a o rok dřív jsme odehráli opravdu špatné mistrovství Evropy v Srbsku, kde jsme nepostoupili do semifinále, hodně lidí tvrdilo: Zlatá generace je mrtvá, je po Francii,“ vybavuje si kritiku, na kterou šampioni odpověděli po svém.

Lednový výpadek na EURU nahradili za sedm měsíců impozantním triumfem na olympijských hrách v Londýně a na začátku roku 2014 slavně dobyli evropský trůn, když ve finále rozcupovali domácí Dány 41:32. „To byl nejlepší výkon v historii francouzské házené,“ opájel se kouč Claude Onesta, jenž vede mužstvo předlouhých třináct let. Převzal ho v roce 2001 po Danielu Constantinim.

Už dávno je legendou, stejně jako řada současných opor. „Bylo zajímavé sledovat reakce lidí poté, co jsme odehráli výjimečné mistrovství Evropy v Dánsku. To byl náš nejpovedenější turnaj ze všech. Na tomto příkladu

vidíte, jak se v házené všechno rychle mění. Jsem absolutně šťastný, že jsem součástí tohoto mužstva. Najednou už zase nejsme mrtvá generace,“ pousmál se třicetiletý kouzelník Karabatic, hvězda FC Barcelona. „Intenzivně se připravujeme na Katar a doufáme, že zůstaneme na své cestě,“ dodal s vīrou v další zlatý úspěch.

Hlavní eso týmu prohlašuje, že Francouzi jsou stále hladoví, triumfy jim nezevšedněly. Na nedostatečnou motivaci opravdu nemohou jejich protivníci na MS spoléhat. Ještě k tomu jde částečně o přípravu na prestižní domácí MS 2017, kam se Francie automaticky kvalifikovala. „Každý hráč chce vyhrát mistrovství světa, i když se mu to už v minulosti povedlo. Navíc jde o první kvalifikaci pro olympiádu v Brazílii. Když zvítězíme, budeme mít zajištěnou účast v Riu,“ připomněl další tahák. Kádr, kterému mohlo hrozit vyhoření, oživilo pár mladíků v čele s Karabaticovým bratrem Lukou (26), Valentinem Portesem (24), Kentinem Mahem (23) či Mathieuem Grebillem (23). Pro ně bude nadcházející MS vrcholem kariéry. Pokud se do závěrečné nominace proboují, neboť konkurence je obrovská. „Tihle kluci, jako můj brácha nebo Portes, už hrají v našem týmu klíčovou roli,“ tvrdí Nikola Karabatic, podle ně-

hož odvádí skvělou práci nový asistent Didier Dinart.

Defenzivní specialista, dlouhý čas světové číslo jedna na svém postu, prý stojí za zlepšením obranné činnosti. „Díky němu naši noví hráči perfektně zapadli do systému. V útoku je to po-

řád stejné: zkušené hráči určují, co se bude hrát a učí to mladé,“ doplnil Karabatic, který to v Dohá dobře zná. Ve zdejší hale si zahrál už v září při turnaji Super Globe, který s Barcelonou vyhrál. „Doufám, že v lednu tam budou nižší teploty,“ přál si. Dočká se...

Stejně jako Švédové rozjeli i Francouzi bezchybně kvalifikaci o příští EURO. Po snadné výhře nad Českem zvalcovali Švýdary na jejich půdě 33:24. Budou v Kataru opět neporazitelní? Leccos tomu nasvědčuje, větší favorit na zlato ve hře není.

ISLAND

HVĚZDY

Aron Palmarrsson	spojka	23 let	THW Kiel (Něm.)
Ásgeir Hallgrímsson	spojka	29 let	PSG (Fr.)
Valur Sigurdsson	spojka	34 let	FC Barcelona (Špan.)
Björgvin Gústavsson	brankář	28 let	Bergischer HC (Něm.)
Vignir Svavarsson	pivot	33 let	Minden (Něm.)
Snorri Gudjónsson	spojka	32 let	Svendborg (Dán.)
Robert Gunnarsson	pivot	33 let	PSG (Fr.)
Arnór Atlason	spojka	29 let	St. Raphael (Fr.)

Nepoddajná severská síla nahradí totálního outsidera ze Spojených arabských emirátů a výrazně ztíží Českou cestu do osmifinále. Bafuňáři ze světové házenkářské federace celou skupinu pěkně zamotali, dali jí úplně jiný rozměr. Island je naprosto odlišná výkonnostní kategorie než bezejmenný výběr z Perského zálivu. Svěřenci trenéra Arona Kristjánssona (42 let) patří poslední léta k užší světové špičce, vzbuzují velký respekt u každého. Před šesti lety šokovali na olympiádě v Pekingu tažením až do finále, kde se sklonili před suverénní Francií. Soudržná stříbrná parta pak prorazila na medailové pódium také dva roky nato na evropském šampionátu v Rakousku. V boji o bronz zdolali Stefansson a spol. Poláky 29:26 a slavili druhý největší úspěch v historii. Tři roky poté byli šestí na MS.

Další úspěšnou akci absolvovali Islandčané předloni na olympiádě v Londýně, kde obsadili páté místo. Následně

došlo k výměně trenéra, Gudmundura Gudmundssona nahradil po čtyřech letech bývalý reprezentant Kristjánsson. A navázal na dobrou práci svého předchůdce. Loni na ME přivedl tým na páté místo. Takže dlouhodobá stabilní vysoká výkonnost, žádné nahodilé výsledky. „Island bude nepřijemný pro každého,“ prohlásil po dosažení sveřepých chasníků do skupiny český trenér Jan Filip.

V maličké divoké zemi je házená prioritním sportem, jen fotbal má podobně výsadní postavení. Hráči, sjednocení do reprezentačního týmu s přezdívkou „Strákamirokkar“ (Naši chlapi), budou mít v Kataru podporu celého ostrova. „Samozřejmě, že tam může propuknout euforie,“ tuší Filip. „S účastí už nepočítali. Turnaj si užijí, nebude na ně žádný tlak. S týmy jako jsou Island a Německo se úroveň mistrovství samozřejmě zvýší, bude zajímavější. Jsou na úplně jiné úrovni než ty celky, které nahradili. Ale za takových okol-

ností k tomu dojít nemělo,“ připomněl znova neférové jednání IHF.

Ačkoliv se s reprezentační kariérou rozloučil slavný Ólafur Stefansson, čtyřnásobný islandský sportovec roku, mužstvo je pořád extrémně kvalitní. Většina borců nastupuje za špičkové zahraniční kluby a patří v nich k oporám. Český kapitán Filip Jicha se mohl na turnaji potkat se svým klubovým parťákem Aronem Palmarrssonem. Na přípravu budou mít Češi času dost, proti Seveřanům nastoupí až ve čtvrtém utkání. „Po sportovní stránce nám samozřejmě dá utkání s Islandem víc než se Spojenými arabskými emiráty. Ale celkově je to zvláštní rozhodnutí,“ poznamenal kouč Filip. „Už předtím nebyla naše skupina jednoduchá a teď bude ještě daleko složitější. Na rozdíl od jiných v ní není slabší tým. Nechápu, proč dali Saúdskou Arábii do děčka a Island k nám do čéčka,“ kroutil hlavou nad verdiktem házenkářské federace.

KDO JSME ?

- /// Autorizovaný prodejce a servis vozů Opel
- /// Autorizovaný opravce vozů Chevrolet

KDE JSME ?

Jankovcova 2a/1535, 170 00 PRAHA – HOLEŠOVICE

NABÍZIME

- /// Prodej nových a DEMO vozů značky Opel
- /// Prodej ojetých vozů různých značek:
 - Autovars zahrnut v programu OCOV (ojeté certifikované ověřené vozy)
 - Výkup vozů na protiúčet, komisní prodej či služby klasického autobazaru
- /// Služby kompletního servisu včetně zajištění STK a emisí
- /// Asistenční a odtahová služba, silniční služby
- /// Autopůjčovna, náhradní vozidla
- /// Pick – up servis, Airport servis

VIP SMLOUVA – PRO FIREMNÍ ZÁKAZNÍKY

- /// Fleetové skupiny zákazníků, individuální nastavení
- /// bonusy na servisní práce za nákup nových vozů
- /// slevy na služby servisu, pneu servisu, autopůjčovny a další
- /// slevy na nákup náhradních dílů
- /// množstevní slevy na servisní práce

VIP ZÁKAZNICKÁ KARTA – SLEVY

- /// na servisní práce
- /// náhradní díly
- /// odtahovou službu
- /// a další výhody..

NOVINKA – VIP VĚRNOSTNÍ KLUB

- /// Věrnostní program, ve kterém si zákazník „spoří“ na budoucí služby servisu
- /// Věrnostní program, který zjednoduší péči o Vaše vozidlo
- /// Věrnostní program, který Vám přináší výjimečné slevy a benefity
- /// VIP umožňuje přečerpat Váš kredit a využít bezúročnou prodlouženou splatnost za nakoupené služby zboží

Adresa: Jankovcova 2a, Praha 7 - Holešovice
Tel.: recepce 266 711 777 E-mail: prodej@autovars.cz

ÚKOL SPLNĚN, NA EUFORII JE ALE BRZY

Házenkářské reprezentantky postoupily do play-off o MS 2015

Skvělé! České házenkářky si v červnu zahrají play-off o mistrovství světa v Dánsku. Na konci listopadu zvládly povinný domácí úkol, v Olomouci přestřelily Litvu s Ázerbajdžánem a vyhrály kvalifikační skupinu. Ukázalo se však, že družstvo bez několika opor teprve potřebuje vyzrát. Ve dvou ze čtyř poločasů to bylo trápení. Přiznal to i trenér Jan Bašný, „Zatím nemáme na to, abychom odehráli kvalitně celý zápas,“ uvedl po postupu. Jak vypadal víkend na Hané?

MICHAL KOŠTUŘÍK, deník SPORT

Poločas strachu

Měl to být těžší trénink s prostřídáním sestavy a pošetřením sil na nedělní rozhodující partii s Litvou. Jenže Češky se na povinnou výhru nad nečitelným Ázerbajdžánem (38:26) nadřely a výkonem v první půli naštvaly trenéra Jana Bašného. Ten v šatně docela řádil, ke svým světenkám volil velmi kritická slova.

Není divu, favorit v poločase prohrával o gól 15:16, což byla senzace. Nešla-pala hlavně obrana. Stratég Bašný očekával, že tým inkasuje patnáct branek za celý zápas, jenže přišlo to už za jeho polovinu. A to na něj bylo příliš. Zvýšený hlas byl na místě. „V šatně jsme dostaly docela kázání. Trenér nám zdůrazňoval, že musíme přitvr-

dit a nepouštět je, když už je držíme. Pak jsme začaly víc makat,“ líčila Hana Kutlvašrová, opora pražské Slavie. „Řev našťestí zabral,“ ulevila si jiná spojka Šárka Marčíková z Poruby. Hráčky se probudily, zlepšily koncentraci na jednotlivé herní úkony a po pauze rychle otočily výsledek na svou stranu. Konečně našly na odbojného soka recept a své vedení nakonec zastavily na dvanácti brankách. Drama se nekonalo, rozdíl ve skóre narostl na očekávanou výši. Papiřové předpoklady se tak naplnily. Přesto si hostující soubor bez házenkářského renomé vysloužil jistý respekt. „Ázerbajdžán nás překvapil poněkud netypickou hrou a trpělivostí,“ shrnul kouč Bašný, jenž prý neměl ani za nepříznivého stavu o výhru obavy.

Byl přesvědčený, že se kvalita jeho výběru projeví. „My jsme to soupeři ze začátku usnadnili, protože jsme špatně bránili,“ viděl zřetelně ze střídačky. „Byl jsem klidný, protože nás Ázerbajdžánky neměly čím překvapit. Byla otázka času, kdy se prosadíme a zdoláme je. Šlo o povinnou výhru, ale s výkonem spokojený nejsem,“ dodal Bašný, jemuž vadil zejména vysoký počet inkasovaných gólů. „Šestadvacet je moc, neměli jsme se s nimi tolik trápit,“ nelíbila se mu prostupná defenziva.

Samotné házenkářky s nadřazeným souhlasily. Vstup do turnaje jim nevyšel, půlhodinu se hledaly. „Myslela jsem si, že je zlomíme dřív. Ale v prvním poločase jsme nehrály dobře, měly

jsme neorganizovanou obranu," nezapírala Kristýna Salčáková, která byla vyhlášená nejlepší hráčkou vítězek. Z tribuny jí tleskali nejen rodiče, ale rovněž hromada kamarádů a známých. „Doma se fakt hraje lépe, diváci jsou naši velkou podporou," lebedila si olomoucká křídelnice.

V kabině po první půli nezvedl hlas pouze kouč, vzrušeně mezi sebou diskutovaly i hráčky. „Probraly jsme se. Věděly jsme, že se musíme zlepšit a také v čem," poznamenala Salčáková. Efekt se záhy dostavil. „Více jsme pomáhaly brankářkám, začaly jsme hrát naši hru. A také nám pomohlo, že soupeř fyzicky odešel," neuniklo jí.

Češky nastoupily bez kanonýrky Ivetky Luzumové z německého Thüringeru. Nejlepší hráčka posledních sezon sice figurovala v nominaci pro olomoucký turnaj, jenže po dlouhodobém zranění kolena ještě nebyla připravena do ostrého zápasu. Proto trenéři po konzultaci s doktorem rozhodli, že ji vůbec nenasadí. A to ani proti Litvě.

Mimo hru zůstala rovněž křídelnice Romana Chrenková, která koučí týden před kvalifikací oznámila, že přerušuje aktivní činnost kvůli těhotenství. „Taky s tím mohla počkat čtrnáct dní," pousmál se Bašný. Pro mateřské pudry svých hráček má však pochopení. „Vím, že se některé holky chystají ukončit kariéru a založit rodinu. Házená není jediným posláním v životě ženy," nehněval se na reprezentantku. Na její pozici má prý už dnes připravenou adekvátní náhradu. „Veronika Malá je velmi dobrá hráčka,"

představil talent z Písku. „Zrovna na tomto místě nás jedna absence tolik nebolí," doplnil s tím, že Chrenková může chybět víc jako tahoun party mimo palubovku.

Triumf nad outsiderem se rodil v bolestech, proto zůstaly hráčky na zemi. Mrzelo je, jak se prezentovaly v úvodním poločase. „Naše hra vychází z obrany, která se nám moc nedařila. S takovým soupeřem nemůžeme inkasovat za poločas šestnáct branek. Navíc jsme nedávaly důležité góly, které by nás trochu posunuly dopředu a mohly bychom hrát v klidu a víc si natrénovat obranu pro duel s Litvou. Druhý poločas už byl lepší, až na ty ztracené balony v závěru. Těch je škoda," vzhlížela Kutlvašrová k následnému souboji s Litvou, po kterém mohlo rozhodovat o postupujícím i skóre.

Vítězky si oddechly, že mají trápení za sebou. „Musím říct, že nás Ázerbajdžánky překvapily," připustila Marčíková. První tři desítky minut ji vylekaly, během přestávky se Češky necítily komfortně. „Nebylo to příjemné. Ony se fakt držely, ale věřila jsem, že nemohou mít tolik štěstí i ve druhém poločase. Což se potvrdilo. V prvním poločase daly hodně náhodných gólů po našich chybách. Postupně se ukázalo, že jsme lepší a ony už neměly nikoho na střídání," doplnila s úlevou talentovaná spojka, autorka tří branek.

Šlo to rychle

Rozhodující bitvu s Litvou vzaly hráčky se vsí vážností od první minuty. Soužení s Ázerbajdžánem bylo zapo-

POMOHL I PSYCHOLOG

V kvalifikaci MS 2015 pomáhal českým házenkářkám také sportovní psycholog Michal Šafář, jenž spolupracuje mimo jiné s tenisovou hvězdou Petrou Kvitovou. Tým si jeho rady a nápady pochvaloval. „Řekli jsme si, co pro nás reprezentace znamená. Vidíme se jako rodina," popsala spojka Hana Kutlvašrová. Den před duelem s Ázerbajdžánem si hráčky společně vymyslely logo, které je charakterizuje jako družstvo a stalo se jejich maskotem. „Myslím, že bylo vidět, že jsme s ním odvedli spoustu práce, byl takovou naší posilou," pochvalovala si Šafářovo „angažmá".

menu, tým si vzal ponaučení a na nepříjemného soka vletěl s vervou. První poločas byl ze strany Čechů brilantní. „Odehráli jsme ho na hranici našich současných možností, byl jsem velmi spokojený," prohlásil kouč Jan Bašný po výhře 33:27.

Na rozdíl od pátku hráčky dodržely strategii, pečlivě bránily a nic nepodcenily. „Možná pomohl i fakt, že věděly, že pokud by se jim nedařilo, nemuselo by utkání dobře dopadnout a to nechtěly dopustit. Chtěly postoupit a udělaly pro to všechno," ocenil Bašný. Jeho soubor udržel v prvním poločase třináct minut v kuse Litevky na distanc, když jim nedovolil jedinou přesnou ránu. Tady se utkání zlomilo.

Byl jsem klidný, Ázerbajdžánky nás neměly čím překvapit. Byla otázka času, kdy se prosadíme a zdoláme je.

TABULKA KVALIFIKACE MS 2015

TÝMY	Z	V	R	P	SKÓRE	B
1. ČESKO	2	2	0	0	71:53	4
2. Litva	2	1	0	1	62:62	2
3. Ázerbajdžán	2	0	0	2	55:73	0

„To bylo právě tím, jak skvěle holky bránily. Získali jsme rozhodující náskok a ve druhé půli už jsme ho jen kontrolovali,“ uvedl Bašný. „Litevky zřejmě netušily, že je tak skvěle ubráníme,“ pousmála se Kateřina Keclíková, která se trefila celkem šestkrát.

Spojka z pražské Slavie se nechala poučit z pátečního trápení proti Ázerbajdžánu. Stejně koncentrovaně přistoupily k souboji s Litvou i její kamarádky. Od úvodu bylo zřejmé, kdo je na hřišti pánem. „Řekly jsme si, že už to nesmíme dopustit a hrály jsme zcela jinak. Pomohlo nám možná trochu i to, že Litva byla po sobotním zápase unavenější,“ usoudila. „V prvním poločase nám vycházelo úplně vše. Brankářka Barbora Raníková skvěle zachytila

a my jsme trpělivou hrou zvyšovaly náskok. A těch třináct minut bez gólů soupeřkám nabouralo psychiku.“

Nejlepší českou střelkyní víkendu byla domácí Michaela Hrbková. Olomoucká rodačka, od léta oblékající dres chorvatského mistra Lokomotivy Záhřeb, nastřílela celkem třináct branek. „V této hale jsem začínala s házenou, takže je to pro mě o to speciálnější oslavit tady postup. Hodně jsem se sem těšila,“ líčila.

Hráčky si dobře uvědomovaly, že jsou ve skupině vysokým favoritem. „Ještě nikdy jsme asi neměly takhle jasnou roli. Čekalo se od nás, že jasně postoupíme. Poločasy v obou zápasech byly zcela rozdílné. To nás možná trochu svazovalo. Navíc je někdy těžké ne-

přizpůsobit se hře slabšího soupeře. Jsem ale ráda, že jsme to zvládly,“ ulevila si sedmadvacetiletá univerzáлка Hrbková.

Radost z postupu maličko kazily nevyvážené výkony. Češky zahrály perfektně ve dvou poločasech, dalšími dvěma se ale protrápily. „Ukázalo se, že tým není v pohodě, nevěří si tolik a není schopen odehrát na úrovni celých šedesát minut. Je znát, že procházíme menší generační výměnou,“ hodnotil Bašný.

Zatímco proti Ázerbajdžánu nevyšla družstvu první půle, s Litvou zmatkovaly Bašného svěřenky ve druhé. A náskok se ztenčil. „Nevím, co se stalo,“ křčila rameny Hrbková. „V šatně jsme si řekly, že musíme makat dál, ale přesto jsme trochu polevily. Nevím, možná jsme byly spokojené s průběžným výsledkem. Myslely jsme si, že už to Litevky složí, ale na druhou stranu jsme se nikdy nemusely bát o výsledek. Kdyby se nám podařilo více trháků, vítězství mohlo být určitě vyšší,“ doplnila.

Vzepětí Litevek však přišlo pozdě. Na zvrát neměly. „No, ony asi dostaly v kabině pořádný nářez, takže se ve druhém poločase probudily a začaly něco hrát,“ uvedla Keclíková s tím, že Češky už nehrály na sto procent. „Přiznám, že nám už poněkud opadla koncentrace. Ale to tak prostě je, když do poločasu vedete o deset branek. O výsledek jsme se nebály. Věděly jsme, že máme dost sil na to, abychom zápas neztratily,“ shrnula po postupu potěšeně.

LIGA MISTRYŇ JAKO SEN?

Hrbková si ho splnila a pak přišla hořká tečka

Stala se další Češkou, která ochutnala svůdnost Ligy mistrů. A Michaela Hrbková při delikatesní házenkářské hostině jenom nesebírala drobčky, hned po svém příchodu do Lokomotivy Záhřeb se stala nejlepší střelkyní svého týmu v základní skupině nejprestižnější klubové soutěže. Jenže pak se život levoruké reprezentantky zauzloval a nakonec klub, který jí umožnil splnit si sen, musela opustit.

PAVEL RYS, IDNES.cz

Chorvatský šampion se do další fáze Champions League neprobil, navíc se dostal do finančních potíží, dlužil hráčkám výplaty a hned několik si raději v prosinci začalo hledat jiné angažmá. I Michaela Hrbková. „Pro mě jako cizinku bylo těžké zůstat v místě, kde nevím, jestli bych dostala své peníze. Ale bylo to smutné loučení a odcházím v dobrém. Ligu mistrů si člověk nezahraje každý den. Jsem strašně ráda, že to vyšlo, že jsem si to mohla zkusit,“ říká.

Do ciziny jste před sezonou odcházela jako nejlepší střelkyně WHILky, zvolili vás nejužitečnější hráčkou, s Porubou jste získala kompletní sbírku českých medailí. Interliga vám už neměla co dát?

Takhle bych to neřekla, já byla v Ostravě spokojená, tým byl dobrý a dařilo se jim i dál. Pokud bych neměla ambice jít ven nebo nic nevyšlo, tak bych samozřejmě uvažovala, že zůstanu, protože mi tam nic nechybělo. Prostě jsem cítila, že nastal správný čas, že buď musím odejít teď, nebo už se mi to nemusí nikdy povést.

Měla jste i jiné nabídky?

Nic úplně konkrétního, něco z Francie, také nějaké Německo. Přestup jsem řešila od ledna, ale některé kluby ani nepřišly s určitější nabídkou, probíhalo to v rovině - možná, teoreticky...

Takže Chorvatsko nemělo vážnější konkurenci?

Šlo o jednu z nabídek a nakonec zvítězila, protože byla prostě nejserióznější. Po poradě s manažerem a s přítelem jsem se rozhodla pro Záhřeb, i když mě někteří lidé zrazovali, že na Balkáně se může stát leccos, že je to tam složitě.

Nakonec na varování pochybovačů došlo a vy jste se rozhodla odejít. Jak na vaše rozhodnutí v klubu reagovali?

Prosili, abych zůstala, ale fakt nešlo, i kvůli psychice. Nedovedu si představit, že bych tam dál žila v nejistotě. Odrazilo by se to nejen na výkonnosti,

ale i na celkové pohodě v životě. Oni mou situaci chápou. Prezident mi řekl, že by byl rád, kdybych se do Záhřebu ještě někdy vrátila.

S tím teď asi zrovna nepočítáte... Co s vámi bude dál?

Jednám s jedním klubem první německé bundesligy. Zatím nechci jeho jméno zveřejňovat, ale už jsme tak daleko, že by mi měli poslat návrh smlouvy. Věřím, že to skutečně klapne a od ledna už zase budu hrát. Poslední týdny nebyly jednoduché.

A kdyby německé námluvy nevyšly?

Prioritou je zůstat v zahraničí, mám ještě další nabídky. Nebojím se, že bych angažmá nesehnala, vím i o zájmu klubů z interligy.

Zpátky k vaší první zahraniční zkušenosti. Co bylo po vašem příchodu do Záhřebu nejtěžší?

Zvyknout si na trenéra, který byl trochu přísnější. Vyznával jiný styl, neznala jsem ho, asi jsem se ho spíš bála. S odstupem času už na něho mám úplně jiný názor.

Irfan Smajlagič tam musí platit trochu za legendu. Je olympijským vítězem, jako hráč získal spoustu úspěchů, pak trénoval muže. Měla jste opravdu takový respekt?

Na první pohled vážně působil přísně. On se mě až po týdnů zeptal, jak se jmenuju, to bylo taky vtipný. Neznala jsem ho, nemluvil se mnou, byl nekompromisní, řval. Ale čím víc jsem rozuměla, tím víc se mnou bavil, na střídačce mi radil, co mám dělat. Určitě jsem změnila názor, nebyl zase tak hrozný.

Jazyková bariéra byla zpočátku asi hodně nepříjemná.

Když jsem přišla na první trénink a začal povídat, tak jsem jenom stála

s otevřenou pusou. Nevěděla jsem, co se děje, rozuměla tak tři slovíčka jeho půlhodinového monologu.

Jak jste tedy komunikovala?

Bavila jsem se anglicky, hlavně když jsem potřebovala něco rychle vysvětlit, co hrajeme, co po mně trenér chce. Když jsem ze začátku něco slyšela, hned jsem běžela k mobilu a přeložila si to, abych vůbec věděla, o čem kdo mluvil. Ale jak se to každý trénink opakovalo, bylo to stále lepší, chorvatština zase není extratěžký jazyk, důležité je hlavně mluvit.

A v běžném životě, třeba když jste šla do krámu pro rohlíky?

V obchodě už jsem se s lidmi normálně bavila, větší problém jsem neměla, zaplatila jsem... Několikrát se mi stalo, že mě zastavili na ulici a něco po mně chtěli, tak jsem se jim omlouvala, že nerozumím. Ale když se mě někdo zeptal, snažila se komunikovat, i když to někdy bylo těžké.

Jak vás přijaly spoluhráčky?

Nemůžu si na nic stěžovat, holky byly úplně super. Ze začátku se mi všechny

snažily pomáhat, i ty co neuměly tolik anglicky, domluvily jsme se rukama nohama. Nebylo to tak, že jsem tu jenom chodila na tréninky a nic neřkala, když viděly, že někde sedím sama, přišly a začaly si se mnou povídat, abych byla v tom dění s nimi. Za to jsem strašně ráda, protože to pro mě zase bylo trochu lehčí.

Stýskalo se vám po domově?

Byla jsem v Chorvatsku s přítelem, takže to pro mě bylo jednodušší. Kdybych tam byla úplně sama, tak asi brečím od rána do večera. Samozřejmě mi chyběla rodina, přátelé, byla jsem ráda, že jsem se podívala domů, když jsme měly národák v Olomouci. Se všemi jsem byla v kontaktu, psali jsme si, skypovali.

Jak těžké bylo prosadit se na hřišti? V kádru figurovalo sedm současných chorvatských reprezentanek, Slovinka, Srbka, Černoorka...

Byla jsem překvapená, kolik jsem dostala prostoru. Další pravá spojka měla na začátku sezony zraněné rameno, potom byla nemocná, pak ji potkaly problémy se svalem na noze... Když za-

čala liga, tak jsem nastupovala a hrála skoro celé zápasy, jenže to jsem ještě nevěděla, že úroveň soutěže je taková, jaká je.

Jaká je?

Není moc kvalitní, někteří soupeři jsou na úrovni možná i naší první ligy, takže to bylo jenom o tom, jak zahrajeme s Podravkou Koprivnica, to jsou soubore o mistra ligy. Dva tři zápasy pak byly z těch těžších, jinak šlo o utkání, ve kterých platí stoprocentní povinnost vyhrát. Někdy to bylo složité, protože proti slabšímu soupeři je obtížné nepřizpůsobit se jeho hře. Mně osobně se takové zápasy hrají blbě, já bych radši stokrát po sobě hrála s Györem. Na druhou stranu dostanou šanci všechny hráčky a můžeme si zkusit věci, které chceme natrénovat.

Pravá spojka Lidija Horvatová se potom uzdravila a minut na hřišti ubylo, ne?

V lize jsme se dělily půl na půl, já nastupovala možná trochu víc. V Lize mistrů jsem zase první zápas s Györem skoro nehrála, přiznávám, že jsem byla hodně nervózní a spíš jsem

LOKOMOTIVA V LIZE MISTRYŇ

Poprvé v historii si záhřebská Lokomotiva zahrála Ligu mistrů. Místo v hvězdné soutěži měla z chorvatských týmů léta předplacené Podravka Koprivnica, která však v minulé sezoně doma nečekaně narazila.

Lokomotivu převzal v březnu uznávaný kouč a bývalý tahoun chorvatské a ještě předtím jugoslávské reprezentace Irfan Smajlagić a dovedl ji k triumfům v domácí lize i poháru. Ambice klubu pak ještě výrazně vzrostly, přišlo několik posil, mezi nimi i Michaela Hrbková. Dvojnásobný finalista Poháru vítězů pohárů z devadesátých let měl však mezi

šestnácti elitními celky kontinentu přetěžký los: ve skupině narazil na obhájce titulu a zřejmě nejlepší tým současnosti - maďarský Győr, jehož kádr je nabitý světovými hvězdami. Potom potkal dánského šampiona z Viborgu, který v minulosti trofej vyhrál dokonce třikrát, a ještě Sävehof, odhodlané švédské mistrů.

Systém soutěže byl navíc nastaven tak, že si favorité nemohli dovolit zaváhání, protože body získané v základní části si tři nejlepší týmy nesly do další fáze, kde se může každá předchozí ztráta zle vymstít. Záhřeb podle očekávání bojoval se Sävehofem o třetí postupové místo,

dvakrát s ním remizoval, jenže proti gigantům nezískal ani bod, zatímco Švédky vydřely ještě nerozhodný výsledek proti Viborgu. Hrbková skórovala ve čtyřech zápasech ze šesti, celkem nastřílela 22 gólů a stala se nejlepším kanonýrkou svého týmu. Lokomotiva v Evropě ještě nekončí, stejně jako další družstva ze čtvrtých míst byla nasazena přímo do osmifinále Poháru vítězů pohárů, kde se v únoru střetne s německým HSG Blomberg-Lippe.

V dresu Záhřebu už však bude česká reprezentantka chybět, stejně jako další opory, které tým kvůli finančním problům opustily.

se rozkoukávala. Ale další utkání už zase byla půl na půl, trenér se snažil střídat, abychom zůstaly čerstvé. Chodila jsem až druhá, protože Lidija je lepší, je vysoká a střílí z dálky, já jsem jiný typ, spíš střelba ze země a kličky. Ale nevadilo mi to, dostávaly jsme stejně prostoru a je jedno, jestli jsem šla druhá nebo první, možná to byla i výhoda, protože jsem se mohla podívat, jak hra vypadá.

V dalších pohárových duelech jste začala střílet hodně gólů, i díky sedmimetrovým hodům, na nichž jste byla takřka stoprocentní. Jak se přihodilo, že se z vás stala sedmičková specialista?

Abych se přiznala, tak vůbec nevím. Vyvinulo se postupně. Jednou mě trenér poslal, ať je jdu trénovat s holčkama, byla jsem překvapená, buď mě tam dal, protože jsem nová a nikdo mě nezná, nebo si zjistil, že jsem v Ostravě sedmičky střílela, což si nemyslím. Hráčky, které byly určeny jako první, v Györu obě nedaly, protože gólmanka byla Chorvatka. Potom se proti Podravce situace opakovala, trenér mě tam poslal, já proměnila a od té doby mě

posílá jako první. Víceméně jsem čekala na příležitost.

Takže psychika fungovala dobře?

Nemyslím si, že jsem byla úplně v pohodě, i kvůli těm finančním potížím klubu, přestože jsem pořád věřila, že to dobře dopadne.

A se sedmičkami je to tedy jak?

Vždycky jsem hrozně nervózní a strašně o tom přemýšlím, dívám se na předešlá videa, kam jsem vlastně mířila, protože v zápase jsem byla v takovém transu, že jsem kolikrát nevěděla, kam jsem vlastně střílela, nebo jsem to střílela někam, kam jsem vůbec nechtěla. Ale jsem ráda, že to vycházelo, protože ty góly byly kolikrát neskutečně důležité. Beru to tak, že kdybych nechodila na sedmičky, tak to zase tak slavné nebylo. Ale každý gól se počítá, každý mi říká, že sedmičky jsou důležité, i když já to vnímám jinak, prostě je mojí povinností dát je.

V Champions League jste musela zaujmout, třeba na webu Evropské házenkářské federace si vás z klubu vybrali na videorozhovor.

Z EHF napsali, že chtějí dvě hráčky. Ptala jsem se, proč zrovna mě a oni - protože dáváte góly. Pro mě to bylo těžké, v angličtině, navíc jsem z kamery strašně nervózní, takže to pak vypadalo, jak to vypadalo. Moje video zatím ani nevyšlo a doufám, že nevyjde, zveřejnili jen rychlý rozhovor. Už se na sebe znovu nepodívám. Mám pocit, že se nedalo nic použít, když to asi sestříhali, mohla zbýt tak půlminuta. Ale jsem ráda i za tuhle zkušenost, už kvůli tomu, že si mě někdo vybral. Protože když jsem viděla, jaké hvězdy tam točí...

Ze skupiny jste nakonec nepostoupily, ze Záhřebu vás vyštvaly problémy, které jste nemohla olivnit. Nelitujete teď, že jste se rozhodla pro přestup do Chorvatska?

Spousta lidí mi asi poví: Já ti říkal, že tam nemáš chodit... Ale já to беру pozitivně. Nasbírala jsem zkušenosti, které bych teď měla zúčtovat v reprezentaci, už se nemusím tolik bát, přece jen už mám něco odehráno. A jsem neskutečně šťastná, že jsem si mohla zkusit Ligu mistrů. Prostě si pomyslím: Hrála jsem Ligu mistrů. Kdo tohle může říct?!

JAK UCHRÁNIT HÁZENKÁŘSKÁ KOLENA

Česku budou na mistrovství světa chybět čtyři hráči kvůli zranění vazů v koleni – snad se jejich počet už nezvýší. Stejně trable provázejí mnohé světové hvězdy házené a je tomu už rok, co musel ve 24 letech kvůli opakovaným operacím ukončit kariéru jeden z nejslibnějších házenkářů poslední doby Oscar Carlén. Proč zrovna kolena, proč zrovna vazy?

MIROSLAV NĚMÝ, MF DNES

Psal se září 2013 a ten, který si vysloužil přezdívku „Talent století“, musel absolvovat jednu z nejtěžších rozhovorů své kariéry. „Co teď cítíte?“ zaznělo od novinářů. „Že to není fér,“ uvedl stručně Oscar Carlén. Mimořádně nadaný házenkář, navíc levák a vzdor nízkému věku hráč, o němž se doslova přetahovaly nejlepší kluby planety. A ve 24 letech sportovec na penzi. Už více než rok hledá Oscar Carlén novou náplň života. Čtyřikrát musel na opera-

ci zkřížených vazů – pokaždé se vracel a znovu spadl na dno. V jednom případě si vazy poranil ještě v nemocnici v rámci rehabilitace. „Nikdy předtím jsem se nechtěl vzdávat. Ale teď se mi svým způsobem zhroutil svět,“ líčil. Není to zase tak přehnané. Kdo sportoval, rozumí mu – a to jen málokdo může říct, že vystoupal tak vysoko jako Carlén. V házené je pojmem už jeho otec, Oscar pak odmala převyšoval své vrstevníky, ve 20 letech zářil

v Lize mistrů. Jenže koleno mu vystavilo drsnou stopku.

Kdo stejně jako autor článku zažil operaci zkřížených vazů, automaticky soucítí s každým podobně zraněným. Ale absolvovat to čtyřikrát? Pokaždé hledat naději, pak ji ztratit a znovu se hrabat nahoru? Carlénův smutný případ vybízí přesně k takovýmto úvahám. Ani se vlastně není proč divit jeho rozhodnutí, že raději házenou úplně opustí. Nechtěl být trenérem,

nechtěl se trápit na palubovce, na níž sám mohl strávit klidně ještě deset let, kdyby zdraví nebylo proti... „Zatím si chci dát odstup. Potřebuju trochu klidu,“ uvedl smutně.

A slavný německý křídelník Stefan Kretzschmar, nyní televizní komentátor, o jeho případě prohlásil: „Je těžké najít pro to slova. Oscar byl nejtalentovanější levák, jakého házená za posledních roků měla. Musí to být brutální.“

Řada marodů: Lauge, Dissinger, Djordjic...

Carlénova story je extrémní. „Naštěstí jde o dost raritní případ. Nebývá obvyklé, aby během pouhých dvou let došlo k sérii tolika vynucených operací jako v jeho případě. Konec kariéry je i přes nízký věk logickým vyústěním jeho příběhu,“ říká Petr Holub, lékař házenkářské reprezentace. Ten se ve své dlouholeté praxi zabývá (nejen) koleny mnoha sportovců – a může dobře srovnávat.

Už třeba v tom, jak si vlastně házená stojí v žebříčku sportů, které jsou pro tento kloub nejnebezpečnější.

„Házená je nesmírně rychlá, tvrdá a kontaktní. Navíc se spoustou dovolených a někdy bohužel i neférových zákroků. Je jasné, že ke kloubním zraněním dochází,“ popisuje Holub. „Tím, že je aktivita házenkáře v obranné i útočné fázi nesmírně náročná na rychlost, sílu i koordinaci, týká se to

výrazně často i vazivového aparátu.“ Východí podmínky tedy přinášejí riziko. A ono srovnání? „Frekvencí těchto traumat snese s házenou srovnání jen kopaná, hokej, sjezdové lyžování a pro někoho snad překvapivě motokros,“ přibližuje lékař.

Holub v národním týmu naposledy tuto situaci zažil na prvním srazu pod novými kouči Janem Filipem a Danielem Kubešem. V lavině zranění, jež tehdy mužstvo zasáhla, byly i kolenní vazy Radka Horáka. Podobná diagnóza už v průběhu podzimu vyřadila hned tři levoruké spojky: Martina Stržíňka, Jana Stehlíka a Ladislava Bryknera. A nemůžeme zůstat jen u mužů: levoruká spojka Klára Černá ohlásila konec kariéry – důvodem je opakované zranění kolene. Totéž se týká mnohých známých jmen současné házené. Dánský talent Rasmus Lauge se dočkal přestupu snů do Kielu, pak si poranil koleno, a když se konečně vrátil, přetřhl si v něm vazy. „Vinil jsem se z toho, že jsem něco udělal špatně, něco podcenil. Ale nebylo tomu tak. Šlo jen o smůlu, o neštěstí,“ popsal Dán – od listopadu je na palubovkách zpátky.

Dalšími „VIP pacienty“ jsou třeba německý šutér Christian Dissinger, ten měl ve 22 letech problémy už s oběma koleny. Či další ostrá spojka Petar Djordjic: jeho potkalo zranění zkřížených vazů dvakrát v průběhu pouhých šesti měsíců!

„Je třeba si uvědomit, že toto poranění je vždy vážným traumatem. Přes nesporný pokrok v technice a metodice operací i při vývoji nových materiálů užívaných při rekonstrukčních operacích vazů jde o poměrně náročný výkon,“ popisuje Holub a dodává zásadní větu: „I přes maximální snahu nejlepších specialistů to nemusí vždy skončit žádoucím výsledkem.“

Po první plastice se vše zkomplikuje

Klíčovou otázkou je: kde je hranice, jež po takovém úrazu rozlišuje mezi dalším pokračováním v kariéře a jejím nuceným ukončením? Extrémní případ Oscara Carléna ukazuje na základní pravidlo: čím víckrát se stejné zranění objeví, tím jsou šance menší.

„Otázka počtu plastických operací na jednom kolenu je jednoznačně omezená. Miněno tedy komplexních rekonstrukcí, nejen případných úprav a někdy potřebných korekčních operací,“ přibližuje lékař házenkářské reprezentace. „S vědomím mírného zjednodušení můžeme říci, že pokud dojde k selhání či další traumatizaci již jednou rekonstruovaného zkříženého vazů, jsou další vyhlídky na vrcholové sportování už nejisté,“ dodává Holub. Přeloženo do konkrétních jmen, o nichž byla řeč. Lauge z Kielu, bude-li mu štěstí přát a bude-li zároveň dostatečně dbát na prevenci, klidně může

Reprezentační lékař Petr Holub:
„Frekvencí podobných zranění kolen snese s házenou srovnání jen kopaná, hokej, sjezdové lyžování a pro někoho snad překvapivě motokros.“

SVENSKA
HANDBOLLFÖRBUNDET

Ellen

odehrát zbytek kariéry bez potíží. Djordjic, člen kádrů HSV Hamburg, už však je po opakovaném úrazu v ošemetnější situaci (byť se i jemu návrat může zdařit).

U opakovaných plastik si Holub, který se stará o sportovce z mnoha odvětví, pomáhá příklady z fotbalu. „Třeba značně medializované případy bývalých reprezentantů Svěrkoše a Jankulovského,“ připomíná ostravské fotbalisty, jež další zranění kolena vyřadilo z aktivního sportu. „Samozřejmě ale existují výjimky. Velice záleží také na tom, zda se jedná o poranění pouze zkříženého vazy, či je stav komplikován také například poraněním menisků a chrupavky, jak kvalitní je pooperační rehabilitace, zda se jedná o poranění odrazové končetiny... Či zda je možné v daném sportu používat nějaké kompenzační pomůcky, třeba ortézy,“ vypočítává Holub.

Ale ještě zpět k opakovaným plastikám. „Rekonstrukční operace vazů vyžaduje kvalitní materiál k jeho náhradě – takzvaný štěp. Ten může mít původ v těle samotného pacienta (autotransplantát) nebo v těle jiného člověka, zpravidla zemřelého dárce. Praxe ukázala, že jednoznačně kvalitnější je autoštěp,“ říká Holub. Počet odběrných míst pro získání kvalitního štěpu je však omezený.

A tím to nekončí. „Žádnému kloubu příliš nesvědčí opakovaný zásah. Pak je tu faktor, že každý náhradní vaz musí být nějakým způsobem v kloubu ukotven. A aby byl kloub po rekonstrukční operaci schopen plného biomechanického zatížení, musí mít umístění a ukotvení náhrady optimální místo, směr a napětí. Při každé reoperaci jsou možnosti tohoto ideálního postupu omezenější.“ Čím víc operací, tím víc možných komplikací.

Může se zdát, že text o operacích a bolesti ani nelze končit happy-endem. Ale není tomu tak. Minimálně totiž může platit, že ani konec kariéry nemusí znamenat konec sportu jako takového. I Oscar Carlén, smutný hrdina oplývající talentem, který mu zdraví nedovolilo naplno ukázat, by mohl mít naději. „Po skončení s vrcholovým sportováním se nároky jedince na jeho pohybový aparát, tedy i operované koleno, výrazně omezí,“ přibližuje Holub. „Pokud pacient volí vhodné pohybové aktivity, udržuje svalový aparát v dobré kondici a postižený kloub nijak nepřetěžuje, nemusí mít dlouhodobé potíže.“

Může se to zdát jako malá výhra. Ale to, že Oscar Carlén po sérii operací nezamíří rovnou do invalidního důchodu a třeba jednou bude moci pro radost zase sportovat, výhrou určitě je.

ZMĚNA JE ŽIVOT

Postřehy sekretáře ČSH
Radka Bendla aneb co se událo
mezi jednotlivými čísly Handball+

Změna je jedna z mála jistot, kterou v životě máme. Neuteklo mnoho dnů od prvního čísla Handball+ letošní sezony a už vám nabízíme číslo druhé, opět v elektronické podobě, jak jsme již předem naplánovali.

I když zbývá ještě pár dnů do konce kalendářního roku, máme za sebou podzimní část nejvyšších soutěží, první část kvalifikace žen na mistrovství světa 2015 v Dánsku, soubor mužů ve Francii a s Makedonií o evropský šampionát 2016 v Polsku a přípravy juniorských reprezentací na své vrcholy v příštím roce.

V době psaní tohoto textu je 44 dní do začátku mistrovství světa mužů 2015 v Kataru a právě jsme se dozvěděli, že Rada Mezinárodní házenkářské

federace (IHF) na svém zasedání 21. listopadu rozhodla o další změně ve složení účastnických zemí, která se přímo dotkne i naší skupiny.

Dva účastníci Asijské federace - Bahrajn a Spojené arabské emiráty se začátkem listopadu z mistrovství světa odhlásili. A i když se o deset dní později opětovně přihlásili, došlo k rozhodnutí o jejich nahrazení celky Islandu (skupina C) a Saudskou Arábií (skupina D).

Vzhledem k tomu, že se jedná z našeho pohledu o velmi diskutabilní rozhodnutí, které není zcela konformní s předpisy IHF, budeme se ptát, na základě jakých argumentů k tomuto rozhodnutí, které má zásadní vliv na složení zejména naší skupiny, došlo. Zároveň vyjednáváme o televizních přenosech - není ještě jasné, jestli se přenosy objeví na ČT Sport nebo na

kanálu Sport1, ale neměli bychom být o přímé přenosy ochuzeni.

Již druhý lednový víkend začnou junioři bojovat v kvalifikačním turnaji o postup na mistrovství světa, dorostenky pak v polovině března odletí vládním speciálem na Faerské ostrovy ke své kvalifikaci na Euro a v dubnu je budou následovat jejich starší kolegyně na kvalifikačním turnaji v Litvě na svůj evropský šampionát.

Projekt RHC postoupil do své druhé fáze

Český svaz házené se posouvá k cíli s regionálními házenkářskými centry (RHC). Protože se jedná o největší projekt v rámci rozvoje házené, který se prakticky dotýká všech klubů, je samozřejmé, že s sebou nese nejen spoustu práce a potřebu změny myšlení na straně jedné, ale i mnoho otázek na

straně druhé. Zde slovo změna platí dvojnásob, proto bych rád připomněl, jaké jsou hlavní parametry tohoto nového konceptu:

- podpora v rámci celého regionu
- podpora rozvoje členské základny
- výchova talentů pro potřeby reprezentace

V první fázi vybrala hodnotící komise z celkem 18 původních uchazečů 15 žadatelů, kterým udělila statut RHC s vyšší nebo nižší finanční podporou. Tento seznam schválila Exekutiva Českého svazu házené na svém zasedání dne 25. října 2014. Následně byla sestavena pracovní osmičlenná skupina, která začala okamžitě pracovat na obsahu, kompetencích, odpovědnostech, kontrolních mechanismech a legislativním rámci tak, aby se co nejdříve od nového roku celý projekt nastartoval.

Dva účastníci Asijské federace – Bahrajn a Spojené arabské emiráty se začátkem listopadu z mistrovství světa odhlásili. A i když se o deset dní později opětovně přihlásili, došlo k rozhodnutí o jejich nahrazení celky Islandu (skupina C) a Saudskou Arábií (skupina D).

Nejen v této souvislosti bych rád pozval všechny zájemce na Konferenci mládeže, která se uskuteční 10. a 11. ledna 2015 v Ledči nad Sázavou za účasti Clause Hansena z Dánska, který je trenérem juniorského družstva mužů a zároveň osobou zodpovědnou za rozvoj talentované mládeže (mužská složka) v této házenkářské velmoci.

Projekt rozvoje házené pod názvem „Dánská cesta“ byl i pro nás inspirací při přípravě projektu RHC. Pozvánku na tento seminář najdete na našich webových stránkách.

Poslední listopadový víkend se v Olomouci sešla Rada Českého svazu házené na svém podzimním zasedání. V agendě jednání byla zejména následující témata:

- informace o přípravě nových stanov
- projednání návrhu nového licenčního řádu
- informace o konceptu reformy systému podpory talentované mládeže v souvislosti s probíhajícím projektem RHC

PROJEKT RHC MUSÍME POŘÁDNĚ VYSVĚTLIT, JE TO DOBRÝ PROJEKT, KTERÝ SI PODPORU ZASLOUŽÍ

Rozhovor s prezidentem Českého svazu házené Alešem Pospíšilem

Nový systém Regionálních házenkářských center Českého svazu házené se posunul do další fáze. Co bude nyní následovat a jak bude systém fungovat. Mužská reprezentace se připravuje na mistrovství světa 2015 v Kataru. Příprava svazové konference v příštím roce. Ambice na pořádání velké akce v Česku. Nejen o těchto tématech mluví prezident Českého svazu házené Aleš Pospíšil v obsáhlém rozhovoru pro Handball+.

Co pro vás bylo v končícím roce 2014 to nejdůležitější?

Pro každého prezidenta je důležité zajistit kvalitní finanční zázemí. Myslím, že tady můžeme být spokojeni. Svaz je v dobré finanční kondici. Podařilo se nám zajistit vyrovnaný finanční rozpočet pro rok 2013, což byl úkol mimořádně náročný. I rok 2014 bude v pořádku. Zajistíme vyrovnaný rozpočet, k čemuž nás zavázala Rada Českého svazu házené.

Jak to bude s rozpočtem v roce 2015?

Rozpočet připravujeme, jako vždy je spojen s velkým otazníkem, tedy s tím, s jak velkou podporou může házená, a potažmo celý český sport, počítat ze státního rozpočtu resp. z veřej-

ných zdrojů. Děláme vše pro to, aby v našem novém rozpočtu nebylo příští rok méně peněz než tomu bylo v roce končícím. Jsem opatrným optimistou a to i přesto, že právě v tomto týdnu Poslanecká sněmovna zamítla sportu zvýšit finanční podporu.

Co zásadního čeká v roce 2015 Český svaz házené?

Jedním z důležitých bodů bude příprava konference ČSH. Naším základním cílem bude přijetí nových stanov Českého svazu házené a přizpůsobení legislativy liteře nového občanského zákoníku. Já kladu ještě větší důraz na úpravu legislativy tak, aby více odpovídala realitě 21. století, protože mám

pocit, a nejsem sám, že to stávající znění je spíše poplatné letům sedmdesátým a osmdesátým. Připravujeme řadu změn, které by naše hnutí měly posunout vpřed. Budeme se třeba zamýšlet i nad rolí Rady ČSH, nebylo by vůbec od věci, aby se posílily její kontrolní pravomoci. Osobně bych nebyl vůbec proti, aby měl člen Rady právo účastnit se jednání Exekutivy ČSH.

Velkým tématem, který se táhne celým rokem 2014 je projekt nových regionálních házenkářských center (RHC). Jaké máte zatím na RHC ohlasy?

Vznik regionálních házenkářských center jsme vnímali jako jeden z vrcholů

našeho snažení v roce 2014. Nahrzujeme hojně kritizovaná sportovní centra mládeže. Víme, že nelze vytvořit systém, který by s opravdovým nadšením mohli přijmout všichni. To by byl úkol nadlidský, nerealistický. Přesto věřím, vzniká systém, který bude mnohem průhlednější a pružnější.

Proběhla výběrová řízení...

Vybrali jsme patnáct tzv. hlavních center. Snažíme se vyjít vstříc celé základně, projekt má bezpochyby lepší geografické ukotvení. Je založený na podpoře regionů, ne klubů. To je zapotřebí si uvědomit. Klubovým představitelům se snažíme vysvětlit, že jejich investice spojená s větším objemem práce je dobrým vkladem do budoucna.

Jaká bude role RHC?

Klub, který se do výběrového řízení přihlásil, a bylo mu RHC „přiznáno“, přebírá roli toho nejlepšího učitele pro daný region. Víme, že má více práce, je s tím spojeno více úkonů, protože se musí

starat o všechny kluby v oblasti. Klubům se to ale bude vracet, protože nejlepší hráči z okolí zpravidla skončí v klubu nejsilnějším, nejambicióznějším. Byť vytváříme jistotu v podobě dvouletých smluv, neznamená to, že je vše neměnné. Jestli se ukáže, že něco nefunguje tak, jak by mělo, není důvod to v čase měnit.

Jak dlouho ten systém bude fungovat?

RHC sledují celou linii od minizáků po dorost. Systém není zaměřený na jednu věkovou kategorii, projekt více než doposud akcentuje nárůst členské základny. Což je pro nás téma velmi důležité. Již dopředu jsme oznámili, že to nejdůležitější v projektu RHC budou konkrétní lidé, trenéři. Proto také do trenérů směřuje nejvíce peněz, což v minulosti neplatilo a bylo to předmětem časté, a oprávněné, kritiky. Důsledkem bylo to, že byt máme „papírově“ dostatek kvalifikovaných trenérů, „escéeemka“ nezvyšovala jejich počty k reálnému využití. V rámci RHC máme

podchycených minimálně dvacet trenérů, což je důležité.

Mohl byste uvést nějaký detailnější příklad?

Kluby z regionu musí vědět, s kým se mají v té dané oblasti spojit, na koho se obrátit. Nechci predikovat veškeré formy součinnosti, ty mohou mít řadu podob. Jistě se vytvoří prostor pro spojené tréninkové jednotky na půdě „žáka“ i „učitele“...To vše prohloubí spolupráci a především celkovou atmosféru celém regionu, ale i napříč regiony. Peníze jdou klubů, i konkrétnímu trenérovi, který funguje pro klub, i pro celé hnutí. Nejdůležitější je, abychom všichni podstatu a směřování projektu pochopili. Proto jsme zahájili vysvětlovací ofenzívu (přijímám kritiku, že jsme s touto ofenzívou měli přijít o chloupek dříve). Svazový trenér Jiří Tkadlec, který převezme roli hlavního koordinátora a kontrolora RHC, nyní intenzivně komunikuje s celou „patnáctkou“. Osobně navštěvuje všechna centra, o RHC dis-

kutuje nejen s trenéry, ale i s nejvyššími představiteli klubů a s předsedy krajských svazů. Jiří Tkadlec v tom pochopitelně není sám. V patách má odborné garanty systému, tedy především Michala Bardu, Daniela Čurdu a Miroslava Bartoně, nové smlouvy připravuje Liběna Vondráčková, šéfka legislativně-právní komise, rozpočtové krytí pečlivě monitoruje Radek Bendl z pozice generálního sekretáře...

Tušíte, kdy by mohly být viditelné první výsledky tohoto projektu svazu?

Nárůst členské základny bude jedním z měřitelných výstupů práce RHC. Součástí těch činností je práce ve školách, podchytit pohybově nadané děti a získat je to pro náš sport.

Jak to chcete provést?

Existuje společná iniciativa tradičních kolektivních sportů fotbal, hokej, házená, basketbal, volejbal, ragby. Naší společnou snahou je prosadit více tělesných aktivit na první stupeň základních škol. Popularizovat zdravý životní styl. Nyní se čeká na politické rozhodnutí a odsouhlasení státního rozpočtu na rok 2015. Lze uvažovat o částce 20 až 30 milionů korun, která by byla rozdělena mezi zainteresované sporty. Ty peníze by šly přímo krajům, které by jimi podporovaly výuku kolektivních sportů na základních školách.

Jaká je vlastně spolupráce s kraji?

Spolupráci s kraji považují za jednu ze svých klíčových povinností a úkolů pro rok 2015. Tady musím sebekriticky říci, že doposud komunikace postrádala formální rámec, což se projevilo na její funkčnosti. Proto jsme se rozhodli změnit pojetí „regionální komise“. Učinili jsme některá personální opatření. Novým členem Exekutivy se stal Libor Adámek. Libor bude místopředsedou sloučené reprezentační komise a zároveň stane v čele komise, která bude zásadní měrou posilovat vztahy s regiony.

V tomto úsilí vytvoří silný tandem s Janem Svitákem, který bude místopředsedou komise. Do konce ledna by Libor s Janem měli navštívit zástupce všech krajských svazů a témata diskutovat i s dalšími regionálními házenkářskými osobnostmi. Jejich úkolem je popsat veškeré problémy, které mohou naši společnou práci komplikovat a pro jednání Exekutivy navrhnout řešení těchto problémů v součinnosti s jednotlivými KSH. Počítám s tím, že v čase se počet členů komise bude dále rozšiřovat.

Jak byste hodnotil končící rok 2014 z pohledu sportovního?

Jak už to ve sportu bývá, zažili jsme okamžiky radostné i méně radostné. Nepostup mužů ze základní skupiny na lednovém mistrovství Evropy v Dánsku lze do jisté míry označit za zklamání. Velkým reparátem byl skvělý postup na mistrovství světa 2015 do Kataru, kdy jsme ve dvojzápase přehráli Srbsko. Myslím, že právě ta červnová brněnská odvetá vstoupí do novodobých dějin našeho sportu. Takový zápas většina jeho aktérů nezažila a už zřejmě ani nezažije.

A ženská reprezentace?

Na vrcholu sice nejsme, ale patříme do vyšších pater světové házené, kam jsme se v této dekádě znovu propracovali. To, že se nepodařilo postoupit na právě probíhající mistrovství Evropy do Maďarska a Chorvatska, nepovažuji za něco fatálního. Byla to především obrovská smůla. S absolutní světovou špičkou, tedy s reprezentacemi Černé Hory a Polska jsme drželi krok. Připomínám známý fakt - od postupu nás dělil jeden jediný gól. Na konci roku ženy ukázaly, že se vysokých ambic vzdávat nemusíme, s poměrně velkým přehledem jsme postoupili z olovoucí první fáze kvalifikace mistrovství světa 2015 v Dánsku.

Neuvažovali jste o odvolání trenéra Jana Bašného po neúspěšné kvalifikaci mistrovství Evropy?

Proboha proč? Znovu opakují, že nepostup na ME považují za obrovskou smůlu. Jana Bašného pokládáme za výborného trenéra srostlého s naším ženským národním týmem. A myslím, že ani ti nejkritičtější z nás nějaká ostrá slova Janu Bašnému neadresovali, natož aby volali po jeho odvolání. Naopak, v loňském roce jsme s Janem Bašným podepsali dlouholetou smlouvu a bude-li to to přát, tak u národního týmu zůstane.

Vše se nyní soustředí k mužskému světovému šampionátu v Kataru...

Byť se ozývaly i kritické hlasy, volba trenérská dvojice Jan Filip a Daniel Kubeš byla správná! Nyní mají před sebou vrchol v podobě katarského MS. Je evidentní, že náš tým je na dobré cestě, předvádí kvalitní hru. Ale především je v mužstvu velice dobrá atmosféra. Byli objeveni či znovu objeveni hráči, kteří dokázali, že do reprezentačního výběru patří. Hráčská základna národního týmu se oproti očekávání rozšířila, to je velmi příjemné zjištění! Svět začíná objevovat některé naše hráče, třeba Petra Linhartu. V domácím zápase s Makedonií jsme zažili skvělý comeback Ondřeje Zdráhalu. I další hráči ukázali, že na špičkovou házenou mají, což nás může těšit. Řada kluků hraje v naší extralize, což je dobrou vizitkou naší nejvyšší soutěže, která má přece jenom stoupající úroveň.

MS v Kataru provázejí i zvláštní rozhodnutí Mezinárodní házenkářské federace.

Musím se přiznat, že jsem z toho, co se kolem MS v Kataru děje, poněkud zklamaný. Mně snad ani tak nevadí, že místo Spojených arabských emirátů, které měly být původně v naší skupině, a které měly sloužit k vylepšení skóre, je tam Island. Jsem zklamaný z toho, jakou „cestou necestou“ Mezinárodní házenkářská federace (IHF) provádí ty změny v obsazení turnaje. Mám pocit, že je to takové tahání králí-

ků z klobouku. Jednou se uplatní logika ta, podruhé ona. Jednou se používá princip celosvětové volby, poté to je zase volba podle kontinentálního klíče. Je v tom zmatek, který nepomáhá prezentaci házené. Do sídla IHF odešel dopis s mým podpisem, ve kterém žádáme o vysvětlení kroků, které odborné veřejnosti, ale především milionům fanoušků hnuly žlučí. Chceme, aby se podivné „inženýrství“ v budoucnu neopakovalo. V lednu se ale chceme věnovat už jen a jen sportu.

Jaké jsou sportovní ambice české reprezentace?

Po sportovní stránce bychom si určitě přáli, aby lednové mistrovství světa v Kataru bylo úspěšné. Trenérské vedení odpovídá našim představám, atmosféra v týmu je dobrá, hráčský kádr se podařilo rozšířit, Filip Jícha by měl být po zranění v pořádku...Nejsem ten, který by chtěl klást nějaké kategoričké cíle, ale myslím, že postup ze skupiny, byť nyní komplikovaný avanturismem IHF, je trochu složitější, bychom měli zvládnout. Měli bychom se probojovat mezi nejlepší šestnáctku světa. No a dál, to už je o losu, štěstí, aktuální formě, zdraví hráčů... Měli bychom se z Kataru vrátit s tím, že patříme mezi širší světovou špičku. S tím by panovala, myslím, spokojenost.

Už jste avizoval, že byste rád, aby se do Česka vrátil velký házenkářský podnik mužů. Kam se vaše plány posouvají?

Ano, máme zájem pořádat vrcholný podnik. Je třeba si uvědomit, že mistrovství světa v házené mužů tu bylo naposledy v roce 1990, což už je hodně dlouho. Je dobré, abychom o sobě dali vědět. Naznačil jsem, že se slovenskými přáteli a s Maďary uvažujeme o pořádání mistrovství Evropy v roce 2022. Zdá se to být hudba vzdálené budoucnosti, ale je třeba si uvědomit, že ten šampionát se bude přidělovat na kongresu EHF již v roce 2016. Musíme začít na této kandidatuře opravdu

pracovat, pakliže ji chceme brát vážně. A to bych skutečně chtěl. Se slovenskými partnery dokonce diskutujeme i možnost pořádání mužského mistrovství světa. To by přicházelo v úvahu v roce 2021 nebo 2023. A s největší pravděpodobností v nejbližších dnech podáme předběžnou přihlášku.

Jaké jsou reálné šance na to, že by se některá z akcí mohla v Česku objevit?

Uvidíme, částečně tu platí přímá úměra - čím více kandidujete, tím větší je šance na úspěch. Opakuji, je dobré, abychom o sobě dali vědět, abychom se připravili, vytvořili týmy a naučili se efektivně prosazovat zájmy na mezinárodní úrovni.

Existuje odhad, na kolik takové akce mohou vyjít?

Nejsme tak daleko, abychom měli stanovený rozpočet. Naše úvahy se v tuto chvíli mohou odvíjet od zkušeností zemí, které mají své zkušenosti. Pokud vím, tak především mužské šampionáty se pořadatelům dařilo dostat do černých čísel. Záleží pochopitelně na velkorysosti státu. Role státu je v tomto případě zcela nezastupitelná. Bez peněz ze státního rozpočtu se žádný pořadatel neobejde.

Vedete se státními úředníky nějaká jednání?

V tuto chvíli ne, protože jsme formální přihlášku ještě nepodali. Je to ve stadiu úvah, ale zcela jistě budeme chtít kandidaturu podat. Jen co ji podáme, začneme vyjednávat s politickou reprezentací, protože plná podpora státu je nedílnou součástí kandidatury, bez ní nelze s úspěchem počítat.

Vznik RHC, reprezentace na MS, je ještě něco vás těší?

Za poslední rok se nám podařilo posunout vpřed v oblasti marketingu a PR, o házené se mluví a píše více než v minulých letech. Daří se nám realizovat partnerství

s Českou televizí, která bude i u mistrovství světa v Kataru. Věřím, že ve vysoké kvalitě tak, jak jsme zvyklí z fotbalu. Česká televize bude MS věnovat maximální pozornost, včetně toho, že její lidé budou na místě. Odvysílá minimálně pět přenosů českého týmu v základní skupině. Pak to závisí na tom, jak budeme úspěšní. Co neodvysílá Česká televize, odvysílá Sport1. Česká televize odvysílala od září letošního roku jedenáct přímých přenosů reprezentačních týmů a z extraligy, což je 50procentní nárůst oproti stejnému období loňského roku. Počet mediálních výstupů o házené dramaticky roste, a to především ve druhé polovině roku 2014. Tolik zmínek o házené, které byly spojeny s kvalifikačními zápasy Francie-Česko a Česko-Makedonie nepamätujeme opravdu dlouho. Podařilo se nám také racionalizovat spolupráci s vydavatelstvím Vltava-Labe-Press a regionálními Deníky. Ve všech 71 mutacích pravidelně třikrát týdně přináší obsáhlé zpravodajství z házené. A chystáme i navázání mediálního partnerství s Českým rozhlasem - Radiožurnálem. V jeho vysílání se házená objevuje stále více, jeho redaktoři s námi vyjízďejí na reprezentační akce. Hluběji spolupracujeme také s Českou tiskovou kanceláří a věřím, že se rozbehne i projekt mezi deníkem Sport a jeho internetovou mutací isport.cz. Jsem velmi rád, že i v roce 2015 se budeme moci spolehnout na spolupráci s naším marketingovým partnerem, společností Sport Invest.

Na závěr mi dovolu,te, abych Vám hráčům, funkcionářům, fanouškům, prostě všem, co propadli kouzlu našeho krásného sportu popřál klidné svátky vánoční a mnoho úspěchů do nového roku 2015!

Váš ALEŠ POSPÍŠIL

MLADÝ SLOVÁK MÁ DOVÉST ČESKÉ JUNIORKY NA EURO

Je mu teprve 28 let, ale trénuje už hezkou řádku let. Tomáš Hlavatý začal už v 19 letech doma v Šaře u mládeže, to byl ještě sám prvoligovým házenkářem. V interlize byl potom asistentem v Michalovicích, jako hlavní kouč vedl Partizánskou a loni v únoru přišel do pražské Slavie.

ZDENĚK SOUKUP, iDNES.cz

A od této sezony si k tomu přibral po Lubomírovi Krejčířovi i reprezentaci juniorek. „Musím říct, že mě zájem českého svazu překvapil i potěšil zároveň,“ říká Tomáš Hlavatý, jehož maminka hrávala házenou ještě za společnou československou reprezentaci.

„Já jsem v ženské házené vyrůstal a už mi to asi zůstalo,“ vysvětloval Hlavatý, proč až dosud trénuje výhradně ženská družstva. Po svém jmenovci a krajanovi Kutkovi je druhým zahraničním trenérem českých juniorek. O nabídce Českého svazu házené ani na okamžik nezapochyboval.

„Vést národní tým jiné než rodné země je velmi specifické. Ale je to pro mě velká čest a výzva. Neberu to na lehkou váhu,“ vyznal se Tomáš Hlavatý,

kteří zároveň působí i na lavičce interligové Slavie Praha.

„Není až tak těžké obě role skloubit. Reprezenční termíny jsou stejné pro ženy i juniorky. Na Slavii reprezentaci podporují, vedení klubu bylo této myšlence nakloněné. Souhlasili se slovy, že všichni děláme házenou i proto, aby měly národní týmy úspěch,“ tlumočil kouč slova klubového vedení.

Většinu hráček z kádrů juniorské reprezentace tak zná i z interligy nebo první ligy, kterou hraje rezerva pražské Slavie. Společnou akci měli zatím jedinou, další se chystá až na konec ledna.

„Bylo to nesmírně pozitivní setkání, povedlo se nám naladit všechny hráčky na stejnou vlnu, vytvořili jsme si perfektní vztah. Na hřišti jsou sice

konkurentky, ale mimo něj táhnou za jeden provaz,“ těšilo Hlavatého. A jaký je podle něho potenciál nově se rodícího týmu? „Tohle bych rozdělil do dvou rovin. Tou první je výchova perspektivních hráček pro seniorskou reprezentaci. A druhou je momentální úspěch už v juniorském věku. Tým to rozhodně není špatný,“ vyzníval za krátkou dobu.

A tak před sebe zároveň staví hned první cíl. Tým je postup na Euro 2015 do Španělska. „Už z prvotních pohovorů s děvčaty jsem vycítil, že se na šampionát strašně moc chtějí dostat. Teď jde o to, abychom udrželi emoce na uzdě, aby nešly hráčky do kvalifikace přemotivované,“ vyzníval si Hlavatý jeden z úkolů.

V březnové kvalifikaci se jeho svěřenkyně střetnou v Litvě s domácím výběrem, Norskem a Faerskými ostrovy. „Myslím, že máme celkem příznivou skupinu, ale nic nesmíme podcenit,“ varuje kouč. Za favorita označil Norky. „Fantasticky tam pracují s mládeží, určitě budou mít nesmírně kvalitní mančaft,“ domnívá se Hlavatý. Jasným outsiderem skupiny by naopak měly být Faerské ostrovy a tak předpokládá, že hlavním soupeřem v boji o druhé postupové místo budou Litevky. Ty budou mít výhodu domácího prostředí. „I tak bychom to ale měli zvládnout. Bylo by špatné, kdybychom

nepomýšleli na postup,“ za nic se neskrývá. A to i přesto, že měl se svým týmem teprve jediný sraz. Přitom klíčová kvalifikace čeká české juniorky už v březnu. Není to až příliš krátká doba na přípravu? „Máte pravdu, je. Ale takový už je úděl trenérů juniorských reprezentací. Je to dopředu dané, nemáme jiné možnosti, musíme se s tím vypořádat a ten čas co neefektivněji využít. Tak, aby se nám podařilo mančaft na kvalifikaci připravit,“ nehledá si Hlavatý předem alibi. K ruce má jako asistentku někdejší legendární gólmanku Lenku Černou. „Odvádí nejen perfektní práci s bran-

EURO JUNIOREK 2015

EURO - hraje ho 16 týmů od 23. července do 2. srpna ve Španělsku, centrem šampionátu je Valencia.

KVALIFIKACE - ta je na programu 17. až 19. března v Litvě, ve skupině je kromě domácího výběru Česko, Norsko a Faerské ostrovy. Postupují první dva celky.

PŘÍPRAVA - české juniorky sehrály zatím jediný zápas, interligový Písek porazily 27:26.

káčkami, v tom nemá konkurenci. To bude její hlavní úloha, ale jejich poznatků využijeme i v organizaci hry,“ vysvětloval Hlavatý, proč padla volba právě na ní. Zatím vše funguje. „Řekneme si svoje názory a z toho vytvoříme nějaký kompromis,“ dodal. Vynese tahle spolupráce českým juniorkám účast na mistrovství Evropy 2015? Český kouč Dušan Poloz nedávno postoupil na šampionát se slovenskými ženami. Bylo by hezké, kdyby mladý Slovák na oplátku dostal Češky na juniorské Euro, které se hraje příští rok na přelomu července a srpna ve Valencii.

FAEŘANKY? TO JE VELKÁ NEZNÁMÁ

O tomhle týmu se shánějí informace opravdu velmi těžko. „Obtelefonoval jsem hodně známých, ale nic. Tak jsem si alespoň zjišťoval jejich výsledky v předchozích kvalifikacích. Prohrávaly vysokým rozdílem, nepředpokládám, že by se v takhle krátké době jejich výkonnost výrazně zlepšila,“ líčil kouč českých juniorek Tomáš Hlavatý. Trenér dorostenek má podobný problém, navíc ony dokonce hrají svou kvalifikaci přímo na Faerských ostrovech.

LEGENDY PLZEŇSKÉ HÁZENÉ UŽ NA RADNICI NEPLÁČOU

Když před třemi roky pozvala tehdejší radní pro sport a tělovýchovu Irena Rottová bývalé házenkáře a házenkářky na plzeňskou radnici, mnohým se v očích objevily slzy dojetí. Po mnoha letech nezájmu už totiž s takovou pozorností nepočítali. A že se západočeská metropole má čím chlubit a na co vzpomínat! České házené dala reprezentanty, účastníky světových šampionátů i olympiád. Od té doby se stala tato setkání příjemnou tradicí.

JAN MARKUP, Český rozhlas

Po třech letech už se na radnici nepláče. Slyšet je naopak smích. Třeba od stolu, za kterým sedí někdejší výborný útočník a rovněž čtyřnásobný medailista ze světových šampionátů Karel Čermák. Rád vzpomíná třeba na Německo a rok 1955, kdy v kolébce

jedenáctkové házené vybojoval bronzové medaile.

Dostat se u stolu kde sedí Karel Čermák ke slovu, je téměř nemožné. Prošedivělý pán má v zásobě mnoho historek. Však také oblékal reprezentační dres dlouhých sedmáct

let. Podobně bohaté vzpomínky má i Stanislava Kučerová – zlatá světová šampionka z Jugoslávie z roku 1957. Zájem o rozhovor jí ale příliš netěší. „Už jsem stará ženská, co nikoho nezajímá,“ snaží se čilá dáma odmítnout. Nakonec se ale nechává přemluvit

a svěřuje se, jak pozorně ještě plzeňskou házenou sleduje.

To Libuše Škvařilová, maminka úřadujícího extraligového mistra z Plzně Milana, je stále plná elánu a házenkářských snů. I ona byla kdysi českou reprezentantkou. Teď věnuje veškerou svoji energii prvotligovým hráčkám HC Plzeň. Její trpělivá práce nese ovoce. Západočešky v letošní sezoně šlapou na paty vedoucí rezervě Zlína a Libuše Škvařilová stále sní o postupu do Interligy. Sen by to mohl být docela reálný, jen kdyby z Plzně každý rok neodcházely ty nejlepší hráčky do Mostu. Hned vedle Libuše Škvařilové sedí další dáma plzeňské házené - Jana Boháčová. Ta se ráda pochlubí tím, že bývalé plzeňské házenkárky se scházejí podstatně častěji, než jednou ročně na plzeňské radnici. Zhruba dvacítka dam si najde čas na vzájemné setkání každý měsíc a to považte, už dlouhých pětadvacet let. Jednou ročně se pak koná výjezdní zasedání. Pod oním honosným názvem se ovšem skrývá kopec legrace. Každé takové setkání je totiž tematické. I takto zralé dámy nemají problém vyrábět nejrůznější kostýmy a pak se v nich promenádovat. A historky? Těch je pozeňnaně. Mnohé z nich znějí znovu rok co rok a vždy sklídí velký úspěch.

Úsměv Jany Boháčové střídá přísný pohled Jaroslava Kuglera. Současný masér hokejové Plzně i české reprezentace má za sebou i slavnou házenkářskou

minulost. Byl u toho, když hráči Plzně získali v sezoně 1973/1974 historicky první mistrovský titul. Protože ho tehdy museli vybojovat i v konfrontaci se slovenskými týmy, považuje tento titul za víc vydržený, než ty které následovaly v dalších letech. A myslí tím i ten poslední, kteří hráči plzeňského Talentu vybojovali letos v létě.

Osobností, která na podobných setkáních nesmí chybět, je stříbrný muž z olympijských her v Mnichově v roce 1972 Vladimír Jarý. Ten je na plzeňské radnici ze všech házenkářů asi nejčastěji. Jako zakladatel Nada-

ce západočeských olympioniků totiž chodí pravidelně žádat o finanční pomoc při podpoře bývalých českých reprezentantů. Tentokrát Vladimír Jarý neprosil, nežádal, ale děkoval Ireně Rottové za trvalou přízeň. Její setkání byla vždy srdečná, příjemná a upřímná. Bývalá radní prohodila pár slov se všemi, které do obřadní síně plzeňské radnice pozvala.

Zda bude v podobné tradici pokračovat i její nástupce - dnes už bývalý extraligový hokejista Michal Dvořák, je jen na něm. Legendy plzeňského sportu by si to rozhodně zasloužily.

Stříbrný muž z OH 1972 v Mnichově Vladimír Jarý je na plzeňské radnici ze všech házenkářů asi nejčastěji - jako zakladatel Nadace západočeských olympioniků.

MY HRAJEME TAKY

Také v elektronické verzi našeho časopisu přinášíme pelmel fotografií z dění mimo hlavní zorné pole házenkářského zpravodajství. Neváhejte nás kontaktovat v případě, že máte zajímavé fotografie z utkání všech věkových kategorií, pořádáte oslavy výročí klubu nebo jen máte za to, že by o Vás házenkářská veřejnost měla vědět!

Ženská házená v Chebu není jen o slavném turnaji

V polovině září letošního roku proběhl na západě Čech už 41. ročník legendárního mezinárodního turnaje v házené žen - O štít města Chebu. Dominovaly v něm Polky, ale naše hráčky nezklamaly a se stejným počtem bodů jako ambiciózní Polsko obsadily druhé místo. Reprezentační házenkářské celky už dávno opustily slavnou lázeňskou oblast našeho státu, ale do haly chebské Lokomotivy je možné vyrážet na házenou stále.

Avšak tamní druholigové házenkářky působí nejen v hodně silném stínu věhlasného mezinárodního turnaje, ale také ve stínu své vlastní historie. Nostalgickou a zároveň amatérsky nadšenou atmosféru zápasů v kdy si naplněných halách má na druhou stranu v oblibě dvorní fotograf českého házenkářského prostředí Alex Wipf, který navštívil i s fotoaparátem listopadový duel Cheb - Tachov. Úspěšnější v něm byly hostující hráčky (23:26), které se pohybují ve skupině týmů na 3. až 5. místě tabulky společně s Bělou pod Bezdězem a Strakoncem. Chebu v době uzávěrky tohoto čísla patřila až devátá příčka v jedenáctičlenné tabulce, kterou vede SVŠ Plzeň. Chebské házenkářky s Tachovem prohrály nejen v ligové soutěži, ale na počátku září rovněž v Českém poháru házenkářek a přišly tak o vždy prestižní a obohacující konfrontaci s týmem z vyšší soutěže.

První kola Českého poháru – šance pro zajímavou konfrontaci

V soutěžním období 2014/15 se jako každoročně utkají seniorské týmy mužů i žen o Český pohár, který je tradičně prvním vrcholem tuzemské házenkářské sezóny. Favority je nutno hledat mezi extraligovými (potažmo interligovými) celky, ale klubům z nižších soutěží nabízí už první pohárová kola prestižní a zajímavou konfrontaci.

Mužskou soutěž odstartoval na konci srpna duel Tišnov - Velké Meziříčí a celé první kolo svedlo dohromady čtyřiapadesát celků. Týmy 1. ligy byly nasazeny do kola druhého (stejně jako celky Sokola Vršovice a Libčic nad Vltavou, které z losu úvodního kola získaly přímý postup). Extraligové týmy, včetně triumf obhajující Dukly Praha, se do ČP zapojily v polovině listopadu v kole třetím. V rámci tohoto kola se ve Vsetíně představil Baník Karviná, který si i proti Valachům dovolil obdržet více než 30 branek. Karvinští svého pohárového soupeře nakonec přehráli a o jejich převaze svědčí i vyrovnanost nejlepších střelců. Vsetín ale bojovným výkonem ukázal, že s adepty na postup do extraligového play-off jsou i druholigové

týmy schopné sehrát důstojnou partii. Do kol, v nichž jsou nasazeny špičkové české týmy, dospěl také Český pohár házenkářek a atraktivní duel s interligovými soupeřkami si tak například mohly užít hráčky Pardubic (představila se zde ZORA Olomouc). Z města perníku vzešla například levoruká Klára Černá, která paradoxně v době, kdy Pardubice změřily síly s Olomoucí, oznámila konec sportov-

ní kariéry kvůli problémům s koleny. Ale kdo ví, třeba v kraji pod Kunětickou horou vyrůstají další házenkářky, které se v budoucnu prosadí do české reprezentace a některé z prestižních zahraničních soutěží. Do interligové výkonnosti jim ale zatím hodně chybí, jak ukázala prohra 15:37 (8:18). ČP házenkářů vyvrcholil na konci března 2015, ČP házenkářek netradičně ještě o měsíc později.

Rozběhly se školní ligy – týmů stále přibývá!

V „boji“ o nejmladší sportující mládež má házená velice složitou pozici, ale pozitivní trendem je stále větší popularita projektu „Házená pro všechny“ a rostoucí počet základních škol zapojených po celé ČR do házenkářských školních lig. Praha, Ostrava, Vsetín, Kutná Hora, Kopřivnice nebo Náchod, to je jen letmý výčet měst, v nichž už odstartoval

další ročník školních lig a jejich počet se pomalu přibližuje blíže magické stovce (zatím běží na našem území přibližně 80 školních lig). Průběžné výsledky a aktuality z jednotlivých turnajů školních lig naleznete také na internetovém portálu Českého svazu házené, www.chf.cz (skrze banner Hrajte miniházenou v horní části všech sekcí), nebo přímo na stránce

<http://schoolnet.chf.cz>. Pokud se ve vaší škole nebo škole vašich dětí dosud školní ligy nehrají, obraťte se na vyučující a zástupce školy. Veškeré dotazy k organizaci školních lig a celému projektu „Házená pro všechny“ jim ochotně zodpoví Mgr. Petra Vozobulová, která má na starosti kompletní řízení a organizaci projektů mládeže Českého svazu házené.

Posílejte fotografie, tipy na akce seniorských i mládežnických týmů na emailovou adresu internet@chf.cz a dejte o sobě vědět na stránkách našeho časopisu. „My hraje me taky!“ je rubrikou pro všechny zapálené osoby v házenkářském hnutí, o jejichž obětavé práci média povětšinou mlčí.

JAN VTÍPIL

Vydává společnost CS Handball se sídlem Zátokova 100/2, 160 17 Praha 6, pro Český svaz házené, Bolzanova 1615/1, Praha 1, 110 00. Telefon: +420 273 160 086 e-mail: internet@chf.cz, web: www.chf.cz

Odpovědný redaktor: Ladislav Válek
Toto číslo mělo redakční uzávěrku 28. listopadu 2014. Vychází 5× ročně.
Foto: archiv ČSH, internet, internetové stránky IHF a EHF, archiv Handball plus,

Martin Pecuch a Alex Wipf.
Grafická úprava: Laramie a Klein, spol. s r. o., Brno
Toto číslo vychází v elektronické podobě 29. prosince 2014.

Bud'te on-line s vaším regionálním Deníkem

- na www.denik.cz
- v iPadu
- v iPhoneu
- také jako e-paper

REGIONÁLNÍ deník
www.denik.cz

Nová příloha deník
Příloha nejen o bydlení

deník na Facebooku
Státní svatební Deník

Stadion se změní v kostku ledu

Firma PMS Píseň a domovská radnice se po letech dohodly, že na přípravě opravy stadionu budou spolupracovat...

„JOHN“ ULIČNÝ POPRÁL MISTROVI – MORAVANU Z LITOVLE

„John“ Uličný popřál mistrovi – Moravanu z Litovle... Foto: Miroslav Štěpánek

POČASÍ V KRAJI

12.12.2012	12°C
13.12.2012	10°C
14.12.2012	11°C
15.12.2012	12°C
16.12.2012	13°C
17.12.2012	14°C
18.12.2012	15°C
19.12.2012	16°C
20.12.2012	17°C
21.12.2012	18°C
22.12.2012	19°C
23.12.2012	20°C
24.12.2012	21°C
25.12.2012	22°C
26.12.2012	23°C
27.12.2012	24°C
28.12.2012	25°C
29.12.2012	26°C
30.12.2012	27°C
31.12.2012	28°C

REPŘEDKLADY

ČERNÁ KROKVA: Most v kulturní podobě mizí

KULTURA: Nový festival zviditelní art brut

Mašina tažená

Za služby vedení družstva nezaplátli, lidem nejde elektrína

Mašina tažená...
Mašina tažená...
Mašina tažená...

Winné osvětlení

Winné osvětlení...
Winné osvětlení...
Winné osvětlení...

deník.cz

Vítejte si ve světě regionálního Deníku.

„John“ Uličný popřál mistrovi – Moravanu z Litovle

Uličný – Píseň Uliční Moravan obdivoval úspěšný jako...
Uličný – Píseň Uliční Moravan obdivoval úspěšný jako...
Uličný – Píseň Uliční Moravan obdivoval úspěšný jako...

Zanedbaný a zchátralý zimní stadion se změní v kostku ledu

Sebevraha v Hrádku přemlouvají záchranáři už pátý den

Dioxinem zamořená vejce se objevila na dalších dvou farmách

Česko má svou Miss 2012

KOČKA NEČESTNĚJI NEKORUPTOVANĚJI

14:41 ZŠKŠ potkání obecního předsedy, že má na svém...
14:41 ZŠKŠ potkání obecního předsedy, že má na svém...
14:41 ZŠKŠ potkání obecního předsedy, že má na svém...

 hummel

**AKČNÍ
SETY**

DRES + TRENKY HUMMEL ZA NEOPAKOVATELNOU CENU

Od poloviny června nabízíme
dětské a unisexové **sety 06167**
a dámské **sety 06168 se slevou až 52 %**.
Maloobchodní cena: 770 Kč
Akční cena: od 369 Kč

Podrobné info a naše kompletní nabídka na
WWW.HUMMEL-KLUBY.CZ

